

Молодіжний ВІСНИК

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №68 (93) ЖОВТЕНЬ 2015 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"
<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>

ЧЕРГОВА ПЕРЕМОГА НА МІЖНАРОДНІЙ ВИСТАВЦІ «ІННОВАТИКА В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ»

20-22 жовтня 2015 р. у Київському Палаці дітей та юнацтва відбулася Сьома Міжнародна виставка-форум «Інноватика в сучасній освіті» та Друга міжнародна виставка закордонних навчальних закладів «World Edu».

Організаторами виступили Міністерство освіти і науки України, Національна академія педагогічних наук України спільно із компанією «Виставковий Світ».

Розпорядженням Кабінету Міністрів України виставці «Інноватика в сучасній освіті» з 2014 року надано статус міжнародної та включено до переліку виставок, що проводяться в Україні.

Міжнародний форум «Інноватика в сучасній освіті»

- найбільший в Україні професійний форум освітніх, наукових та науково-технічних інновацій, який з 2009 року представляє:

- виставку національних і закордонних навчальних закладів;
- експозицію виробників і дистриб'юторів навчального обладнання та техніки, програм і рішень для освіти;
- науково-практичні конференції,

На фото: Супрун В.В., директор ДПТО МОН, Мельничук Л.В., викладач спецдисциплін ВМВПУ, Глуценко Г.М., зав. сектором загальноосвітньої підготовки НМЦПТО у Вінницькій області, Вишга М.В., викладач української мови та літератури

семінари, презентації;

- конкурси для закладів освіти, підприємств, школярів і студентів.

Цього року в заході взяли участь понад 500 навчальних закладів, наукових установ, методичних центрів, регіональних органів управління освітою, асоціацій, видавництв, підприємств із усіх регіонів України, а також заклади освіти та освітні агенції Ка-

нади, США, Великобританії, Польщі, Словаччини, Чехії, Франції та інших країн.

З вітальним словом до учасників виставки звернувся президент Національної академії педагогічних наук України Василь Кремінь, який наголосив, що «основне завдання українських освітян – навчити учнів навичок та умінь отримувати інформацію, навчатися впродовж життя та використовувати нові знання». «Формування сучасної людини з інноваційним типом мислення, інноваційною культурою та здатністю до інноваційної діяльності – основне завдання освіти», – зазначив президент НАПН України.

Директор департаменту професійно-технічної освіти МОН України В'ячеслав Супрун наголосив на важливості системних реформ, які вже сьогодні впроваджуються в українській освіті. Метою реформ є забезпечення високих стандартів якості, впровадження у навчально-виробничий процес інноваційних технологій.

(Закінчення на стор.2)

ПЕРЕМОЖЦІ ДРУГОГО ОБЛАСНОГО

КОНКУРСУ МЕДІА

«Просвіта» ім. Т. Шевченка був організований та проведений Другий обласний конкурс медіа загальноосвітніх, позашкільних та професійно-технічних закладів.

Конкурс проводився за наступними номінаціями: стінна газета, друкована шкільна газета, стаття у друкованих ЗМІ, інтернет-видання, тематичний репортаж, фоторепортаж, радіорепортаж, соціальна реклама.

Конкурс оцінювало надзвичайно компетентне журі. Це голова правління Вінницької обласної організації Національної спілки журналістів України Паламарчук В.М., директор Вінницького обласного Будинку учителя Мельник Т.І., поетеса, лауреат обласних і всеукраїнських літературних конкурсів Світлана Травнева (Єлісеєва), учні навчальних закладів та ін.

Мені випала нагода бути членом такого творчого та креативного колективу журі.

На конкурс було подано багато матеріалів з багатьох навчальних закладів. Журі належно оцінили творчі підходи до робіт: актуальність, фантазію, новизну, самостійність, творчість, оригінальність та рівень технічного виконання.

Всі довго чекали результатів. Та настала хвилююча година.

У залі Вінницького обласного будинку культури учителя відбулася церемонія нагородження переможців Другого обласного конкурсу медіа загальноосвітніх, позашкільних та професійно-технічних закладів освіти.

(Закінчення на стор.3)

На фото: призери конкурсу Залізник А., Крижановська А., Мельник А. та викладач Кравець В.В.

За сприяння Вінницької обласної організації Національної спілки журналістів України, Департаменту освіти і науки Вінницької облдержадміністрації, обласного Будинку культури учителя та Вінницького обласного об'єднання Всеукраїнського товариства

Читайте у номері:

День української писемності та мови - С.3

Львів - місто легенд - С.4

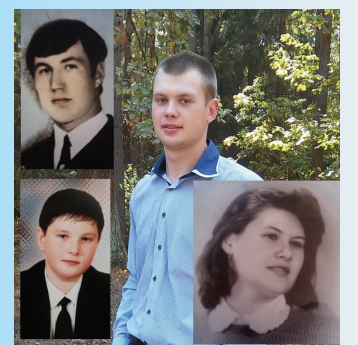
Знання - це скарб, а вміння вчитися - ключ до нього - С.5

Як би я була мером - С.6-7

Осінь - чудова пора - С.12

Естафета поколінь - С.13

Наші досягнення - С.14

ДЕКАДА МЕТОДИЧНОЇ КОМІСІЇ КУХАРІВ, КОНДИТЕРІВ У 2015 – 2016 НАВЧАЛЬНОМУ РОЦІ

Позаурочна робота – невід’ємна складова навчально – виховної діяльності викладачів та майстрів навчального закладу. Вся система позаурочної роботи має як навчальну, так і виховну мету.

Позаурочна робота здійснюється систематично, але найповнішої реалізації її мети сприяє декада, яка у поточному навчальному році була проведена, на нашу думку, дуже цікаво, змістовно і, надіємося, ефективно.

Кожен викладач та майстер взяв активну участь в організації та проведенні декади, розробив та провів власний захід і доклав чимало зусиль до проведення уже традиційного свята «Покрови».

Методична комісія кухарів, кондитерів продовжує співпрацю із Торгівельним центром «METRO», де на день клієнта майстрами, викладачами та за участі учнів було проведено на високому професійному рівні майстер – класи.

Майстром виробничого навчання Прудун В. С. було проведено майстер-клас «Виготовлення цукрової конвалії» для учнів, викладачів та майстрів нашого навчального закладу. Прикраса торта за допомогою мастики – це мистецтво, оволодіти яким можна тільки маючи особливі кондитерські здібності. Але насправді перетворити випічку в апетитні шедеври під силу кожному, хто цього захоче! Квіти з мастики виглядають фантастично красиво на кондитерських виробках. Їх можна робити по одній або оформляти у вигляді букетів. Прикраси з мастики можна з легкістю зберегти до наступного торжества.

Майстром виробничого навчання Танасієнко Г. А. проведено виховний захід «А нумо, кухарята», у якому брали участь учні першого курсу. Учасники мали можливість продемонструвати свої професійні навички та позмагатися у своїх знаннях з професії кухаря.

Майстрами Олійник Л. М., Андрущенко Л. С., Войцещук А. Г. було проведено цікаві та змістовні майстер – класи: «Приготування торта «Наполеон», «Приготування ажурних млинчиків», «Оздоблення тістечка «Корзинка». У майстер-класах брали участь учні груп № 2,41,24,1,8. Учні могли не тільки споглядати за процесом приготування, а й самими бути активними учасниками. Викладачем Пахолюк О. М. та учнями групи №8 було проведено тематичний захід «Запрошуємо до чаю», де було продемонстровано послідовність приготування гарячих напоїв, а також різноманітні варіанти їх подачі. Дегустація чаю супроводжувалася цікавими розповідями про виникнення напою, способи заварювання та культуру споживання чаю. Усі учні училища могли спробувати та насолодитися різними смаками чаю.

Викладачем Мазур Р.А. проведений професійний конкурс – вікторина «Найкращий за професією», у якому змагалися учні груп № 8, 24, 1. Активними вболівальниками стали учні першого курсу групи № 2 та 41. Метою заходу є висвітлення ролі та значення профтехосвіти на сучасному ринку праці, престиж професії «Кухар. Кондитер», сприяння підготовці конкурентноспроможних,

На фото: майстри, викладачі, учні зі старшим майстром ВМВПУ в ТЦ «METRO»

висококваліфікованих робітників, які прагнуть до подальшого професійного зростання, виховання любові до світу праці, до обраної професії.

Конкурс проводився у три раунди, у яких учні могли продемонструвати свої професійні знання із спецпредметів. Це змагання вимагало від учасників кмітливості, дотепності, наполегливості, гарної пам’яті, певного професійного та культурного рівня. Панувала атмосфера творчості, змагання, у якій легко і радісно працювати всім: і учасникам, і журі, і глядачам.

Немалу роль у конкурсі зіграло журі. До нього входили авторитетні, знаючі і досвідчені фахівці своєї справи, на рішення яких можна покластися. Їм було нелегко визначити кращих, оскільки всі учасники були добре підготовлені. За результатами конкурсу призові місця зайняли такі учні: I місце – учениця групи №24 Пеценчук Діана, II місце – учениця групи №24 Чернова Надія, III місце – учениця групи №24 Притолок Ольга.

У рамках декади був проведений конкурс газет на тему «Дивовижна професія – «Кухар. Кондитер», у якому взяли участь усі групи, що навчаються за даною професією. За результатами конкурсу перше місце посіла газета групи №8, друге місце – групи №1, третє місце – групи №2.

22 жовтня 2015 року в актовій залі училища відбувся підсумковий захід декади методичної комісії кухарів, кондитерів – «Здорове харчування – здорова людина, здорова нація», що носив пізнавальний – видовищний характер, який підготувала викладач Іваніщева О. А.

Захід присвячений важливій у всі часи темі – здоровому харчуванню. Як кажуть французи, здоров’я – це ніщо, але все інше без здоров’я – теж ніщо. Недарма саме харчування ми виносимо на перше місце, адже від того, що і як ми їмо залежить наша працездатність, самопочуття, настрої, навіть спосіб мислення та життєві принципи.

Свято супроводжувалося демонстрацією презентацій про правила здорового харчування, раціональне та збалансоване харчування, цікавою вікториною, театралізованим дійством, що високо оцінили всі присутні. Адміністрація училища нагородила найсумлінніших учнів грамотами.

Такі заходи дають можливість продемонструвати професійні уміння та навички учнів, розкрити увесь творчий потенціал, ще раз підтвердити рівень майстерності наставників та закріпити їх авторитет серед вихованців, що є надзвичайно важливим у нашій роботі.

По результатах проведених заходів можна зробити висновок, що професія кухаря та кондитера – широка та змістовна, праця кропітка і важка, яка потребує багато зусиль, напруження, натхнення, творчого пошуку. Потрібно не просто формально робити свою роботу, а творити, жити кулінарним мистецтвом! Не просто торкатися до продуктів, а відчувати їх кожною клітинкою, вкладати в приготування страви потужний заряд позитивної енергії, передавати свою любов до життя і людей – ось вияв справжнього професіоналізму.

Мазур Р. А., викладач спецдисциплін

Виготовлення фруктових композицій ученицею групи №8 Прокопенко Ганною

ЧЕРГОВА ПЕРЕМОГА НА МІЖНАРОДНІЙ ВИСТАВЦІ «ІННОВАТИКА В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ»

Продовження. Початок на стор. 1

В’ячеслав Супрун також підкреслив необхідність вдосконалення освітянського законодавства. «Урядом вже направлений до Верховної ради України, розроблений Міністерством освіти і науки України, законопроект «Про професійну освіту», який дозволить навчальним закладам більше орієнтуватися на ринок праці, створювати ради стейкхолдерів та децентралізувати управління професійними навчальними закладами», – додав директор департаменту.

Відвідувачам виставки творчі доробки презентували делегації навчальних закладів, представники яких розповіли про особливості вступу й здобуття освіти. Досить цікаву експозицію та обширну

інформацію представив і наш навчальний заклад. У своїх відгуках відвідувачі відзначили практичну значущість представлених на виставці підручників, посібників, методичних матеріалів. Наше училище представляло власний досвід упровадження ІКТ у навчальний процес.

Гості форуму-презентації, майбутні абітурієнти та їхні батьки, дізнавалися про підготовчі програми, які пропонують навчальні заклади, рівень вимог до сертифікатів ЗНО з навчальних предметів, перспективи розвитку кар’єри після отримання диплому тощо. Також на форумі-презентації відбулася демонстрація сучасних засобів навчання, обладнання, інтернет-продуктів, програм і рішень для

галузі освіти. Окрім того, відвідувачі мали можливість прослухати тематичні семінари та презентації. На одному із семінарів Департаменту професійно-технічної освіти Міністерства освіти і науки України та Державної наукової установи «Інститут модернізації змісту освіти» Міністерства освіти і науки України на тему: «Інноваційна модель розвитку професійно-технічного навчального закладу як чинник забезпечення високої якості підготовки фахівців» наш навчальний заклад успішно представила Ткачук Г.Е.

За підсумками роботи форуму та за активну багаторічну участь у виставкових заходах і високий професіоналізм у популяризації інноваційних освітніх методик,

інформаційних технологій та інструментів, спрямованих на формування сучасної освіти ДПТНЗ «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» нагороджено дипломом першого ступеня у номінації «Інновації у створенні та функціонуванні інформаційно-освітнього середовища навчального закладу», а директору училища Дмитрику О.Д. вручена подяка за наполегливу працю та системну організаторську діяльність з інноваційного оновлення національної освіти.

Щиро вітаємо педагогічний колектив з перемогою! Зичимо Вам не зупинятися на досягнутому і впевнено йти до нових висот у галузі освіти

Вижга М.В., викладач

День української писемності та мови

Доля нашої мови залежить і від того, як відгукнеться на рідне слово наша душа, як рідне слово бринітиме в цій душі, як воно житиме в ній.
(Олесь Гончар)

9 листопада наша країна святкує День української писемності та мови. Це свято було започатковано Указом Президента України № 1241/97 від 6 листопада 1997-го. Традиційно цього дня всіх українців запрошують написати Всеукраїнський диктант національної єдності і перевірити свої знання.

За православним календарем 9 листопада шанують пам'ять Преподобного Нестора-Літописця — послідовника Кирила і Мефодія. Вважається, що Нестор Літописець став прабатьком української писемної мови. Існують версії, що раніше на території України застосовували кілька видів писемності, деякі з них використовували грецьку абетку або латиницю. Сучасний алфавіт української мови здебільшого складається з аналогів грецьких літер і декількох слов'янських знаків, однак раніше, крім кирилиці, використовувалася так звана глаголиця.

У 1989 році Верховна Рада УРСР надала українській мові статусу державної. Вона також є рідною мовою українців, які проживають за межами України: у Росії, Білорусі, Казахстані, Польщі, Словаччині, Румунії, Канаді, США, Австралії та інших країнах. Українською мовою розмовляють майже 45 мільйонів людей і вона належить до найпоширеніших мов світу.

Генеалогічно українська мова належить до індоєвропейської мовної сім'ї. Про це свідчать і архаїзми, і деякі фонетичні та морфологічні ознаки, які зберегла наша мова

протягом століть.

Давньою українською мовою написані козацькі державні документи й хроніки, створена самобутня художня писемність епох – від Івана Вишенського до Григорія Сковороди. Українці мають свою могутню класичну літературу, визнаних світом геніїв: Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесю Українку, Михайла Коцюбинського, Василя Стефаника.

Щодо початку писемності в українських землях тривають наукові дискусії. Археологічні знахідки засвідчують наявність писемних знаків на глиняному посуді, пряслицях, зброї тощо, ще за трипільської доби.

Кілька століть нас привчали до думки про нібито «вторинність» української мови, ретельно приховуючи від українців величезний масив української ж писемності, історії та культури, що сягає глибокої давнини і налічує багато тисячоліть.

Давніший із літописів, який дійшов до нас, був написаний у 1377 році на пергаменті – вичиненій телячій шкірі. Він носить назву Лаврентіївського, за іменем монаха-переписувача Лаврентія. Зокрема, до цього списку входить «Повість врем'яних літ» (або «Повість минулих літ»), написаний на початку XII століття.

Автором «Повісті» вважається монах Києво-Печерського монастиря Преподобний Нестор - літописець (близько 1050 – 1114 рр.). Також його перу належать житія святих.

Преподобний Нестор працював до останнього дня свого земного життя. Моцці святого покояться в Близьких печерах Києво-Печерської лаври.

Мазуренко С.П., викладач української мови та літератури

Найдорожче добро кожного народу – його мова

**Одна вона у нас така -
Уся співуча і дзвінка,
Уся плакуча і гримуча
Хоч без лаврового вінка.**
(Т.Шевченко).

« Мова - це не просто спосіб спілкування, а щось більш значуще. Мова - це всі глибинні пласти духовного життя народу, його історична пам'ять, найцінніше надбання віків, мова - це ще й музика, мелодика, барви буття, сучасна художня інтелектуальна і мислительська діяльність народу.» (О.Олесь).

Не так швидко людина може позбутися своєї мови. Є та мовна стійкість, є мовна гордість, гідність. Іноді кажуть, що українська мова - другорядна, що вона не здатна творити високу культуру. Та вона не якийсь діалект, у чому нас намагаються переконати деякі політики. Це - давня мова, її коріння сягає у глибину віків. Це мова науки, митців, юристів, економістів... Її здавна вивчали у поважних університетах світу. Її знають, шанують, вивчають у всьому світі. Високопосадовці приходять та відходять, а народ і його слово залишаються. Для мене рідна мова – мова моїх батьків. Мова, якою сказала перше слово, якою почала розмовляти. Ми в родині розмовляли виключно українською. Завжди жила в Україні, в дитинстві, юності також – в радянській, але Україні. Тому мова мого спілкування була винятково українська.

Я підтримую думку письменниці Марії Матіос: «Рідна мова – це моє життя, дихання. Це - як група крові, вона незмінна. Її не можна замінити донорською. Ніколи не задумуєшся, яка в тебе група крові, доки не зіткнешся з лікарями. Так і запитання, що для мене рідна мова, - мені чуже. Кров в тобі тече, а ти ж цього не чуєш. Так і українська мова в мені. Іншої мови для послуговування в моєму житті не існує».

У всіх цивілізованих країнах державну мову шанують, поважають і всіляко сприяють її розвитку! А що можемо ми, українці, зробити для того, щоб наша українська мова стала такою ж шанованою, як інші державні мови в більшості країн світу?

Гадаю, насамперед слід українську мову захищати від ерозії, а духовну культуру людини – від обміління. Захищаючи сьогодні українську мову, ми беремо під захист свободу думки, вільний доступ до живої скарбниці нашої пам'яті. Дбати про українську державну мову – це справа совісті сучасної людини. І доти, доки ми зневажатимемо себе (бо зневага до своєї державної мови – це зневага до себе), доти в нас житиме психологія не господаря, а наймита і принцип «моя хата скраю – нічого не знаю», годі сподіватися, що відбудуться зміни на краще.

Я вірю, що настане час, коли ми нарешті зрозуміємо, що живемо на величній землі – Україні, і на ній має зацвісти рідна мова – українська. Попри всі випробування і труднощі ми вистоїмо, бо ми - український народ.

Янківська Г.А., викладач спеціальних дисциплін

ПЕРЕМОЖЦІ ДРУГОГО ОБЛАСНОГО КОНКУРСУ МЕДІА

Подовження. Початок на стор. 1

Із вітальним словом виступили Коньшина Інна Олександрівна, головний спеціаліст відділу позашкільної освіти, виховання та шкіл-інтернатів Департаменту освіти і науки обласної державної адміністрації, Травнева (Єлісеева) Світлана – член Правління Вінницької обласної організації Національної спілки журналістів України, поетеса, лауреат обласних і всеукраїнських літературних конкурсів, вчитель-методист; Шпак-Мельник Валентина – голова координаційної ради Вінницького крайового козацького молодіжного об'єднання «Молода Подільська Січ»; Кравець Валентина – член Національної спілки журналістів України; Приймачик Фаїна – член Національної спілки журналістів України, член редколегії літературно-мистецької збірки «Стожари Поділля»; Ковальчук Тетяна – член Національної спілки журналістів України, керівник клубу «Неспокійні серця»; Гуральник Тетяна – журналіст газети «Освіта Вінниччини»; Пустіва Валентина – журналіст газети «Вінницька газета».

У залі панувала атмосфера загального позитивного настрою, тепла і радості.

На заході експонувалася виставка друкованих видань, плакатів, фоторепортажів. Переможці Конкурсу були нагороджені Грамотами та Дипломами, володарі Гран-Прі – символічними статуетками. Кожен учасник отримав подарунок.

Наш навчальний заклад у трьох номінаціях («Краща друкована газета», «Кращий фоторепортаж» та «Краща стаття у друкованих ЗМІ») отримав найвищу нагороду конкурсу - Гран-Прі. Фоторепортаж «Низький уклін відважному солдату АТО» не залишив нікого байдужим, адже дуже вдало були підбрані матеріали, які відобразили відношення учнів нашого училища до проблеми сьогодення. Стаття Крижанівської Анастасії учениці групи № 42 вразила широку розповіддю про батька, який захищає незалежність України на Сході. Члени журі одногосно визначили нашу газету «Молодіжний вісник» найкращою.

Присутніх вітали від Будинку куль-

На фото: призери конкурсу Мельник А., Крижановська А., Залізняк А. та викладач Кравець В.В.

тури учителя театр мініатюр «Шанс» та солістка студії естрадно-джазового вокалу Наталія Марківська. Пісні на вірші члена журі Світлани Травневої майстерно виконали відомі солістки Катерина Радецька, Моїсеева Марія та Анастасія Гаркуша.

Свято закінчилося, а робота над випуском нових номерів продовжується. Немає нічого радіснішого, ніж новий випуск нашої улюбленої газети. Як здорово відкрити, нарешті, свою улюблену рубрику або, ще краще, побачити в ній свою власну статтю!

Кожен з вас, дорогі учні та шановані батьки, може стати кореспондентом нашої газети, може розповісти про свою про-

блему, запропонувати обговорення якогось питання, що хвилює вас, написати про цікаві події в училищі, в місті, придумати свою цікаву рубрику і стати її ведучим.

Можна стати фоторепортером - відвідувати шкільні заходи, робити цікаві знімки, писати рецензії і друкувати їх у нашій газеті.

Редакція чекає на ваші статті і теми для обговорення, нові рубрики, вірші, оповідання, фоторепортажі!

Можливо наступні перемоги саме за вами!

Кравець В. В., викладач української мови і літератури

ЛЬВІВ - МІСТО ЛЕГЕНД

Вдихайте магію століть - повірите без слів, що причарує Вас навіки наш неповторний Львів! Львів - надзвичайне місто!!! Воно має просто неймовірну енергетику. Тут забуваєш про все, повністю поринаєш у чудову атмосферу і насолоджуєшся його чарівністю та відпочиваєш душою!

Чудової осінньої пори учні групи № 12 відкрили для себе це незвичайне історичне місто, у якому все покрито таємницями, загадками, перегукуючись зі стародавніми легендами. Побачене вразило надзвичайно.

«Краще один раз побачити, ніж сто раз почути» – говориться зовсім не марно. Сказати гарне місто – не сказати абсолютно нічого. Я бачила, як діти посміхалися, вперше вдихнувши аромат міста, наповненого унікальною аурую кави та шоколаду.

З цього моменту почалося наше справжнє знайомство з гостинним Львовом! Для початку ми скористалися оглядовою екскурсією по місту. Автобус провіз нас по історичному центру. З екскурсиводом дуже пощастило. Видно, що людина любить своє місто і справу, якою займається. З вікна автобуса ми бачили старовинні будинки, з подивом дізналися, що кожен з них має свою історію і свою таємницю. Центр проїхали досить швидко, але розповідь екскурсивода була дуже інформативною і ми змогли дізнатися дуже багато за короткий час.

Бурхлива і надзвичайно цікава історія унікального українського міста Львова.

Що ж запам'яталося та вразило юних туристів з міста, яке називають перлиною Поділля, у туристичній перлині України – Львові?

Бажура Олена:

На вершині пагорба, як символ триумфу небесного над земним, здіймається граційний Собор Святого Юра. Храм – справжня візитна картка міста, його гордість. Це не просто храм. Львів'яни приходять до цього святого місця за потребою душі. Ми ж поринули у дивовижний світ барокової краси і пишності.

Рябоконт Людмила:

«Високий Замок» був другою зупинкою. Ми побачили це гарне місце. Екскурсивод показала залишки кріпосної стіни, ознайомила з історією міста. Саме біля підніжжя цієї гори починав свою історію Львів, названий так на честь Лева, сина князя-короля Данила Галицького. Панорама міста – приголомшлива. Львів з висоти Замкової гори – це справжня казка!

Колодій Ганна:

Сама пізнавальна та цікава частина екскурсії – це Личаківський цвинтар. Воістину, легендарне місце! Личаківське кладовище – одне з найвідоміших не лише в Галичині, а й у всій Європі. Тут я дізналася безліч легенд минулого, вклонилася могилам великих людей. Екскурсивод дуже цікаво розповідала про пам'ятники, які мають історичне значення. Ми побачили могили Івана Франка та його дружини, Соломії Крушельницької, Маркіяна Шашкевича, Марії Конопницької, Ірини Вільде, Ігоря Білозіра та ін. «Личаківка» також відома скульптурами світового

значення. Найвідоміші з них – «Плачуча Мадонна» та «Спляча Красуня». Найбільше мене вразило те, що багато є свіжих могил, де поховані наші сучасники-герої – це учасники революції гідності та солдати АТО. І тут на очі напрошувалися пекучі сльози.

Бернацька Ганна:

Незабутнє враження на мене справив пам'ятник Тарасові Шевченку, який знаходиться в центрі міста. Він незвичайний тим, що його доповнює «Хвиля національного відродження» – це 12-метрова символічна стела, на якій зображені герої творів поета та фігури реальних історичних особистостей: Петра Сагайдачного, Івана Мазепи, Богдана Хмельницького, княгині Ольги, Ярослава Мудрого, Володимира Великого, Роксолани, Григорія Сковороди, Маркіяна Шашкевича, Якова Головацького, Івана Котляревського, а за ними – ціла низка культурних діячів, які плекали українську мову та примножували досягнення українського мистецтва, літератури, філософської думки. Над всією цією історичною ходою піднімається Матір Божа Оранта, яка благословляє всіх, хто приходить на цю площу вклонитися українському генієві та замислитися над важким шляхом України до власної незалежності.

Волошина Наталя:

Багато вражень залишилося після «Пішохідної екскурсії». Усе було як «на одному подиху». Ми ознайомилися з кварталами старовинного Львова, які повністю змогли зберегти колорит Середньовіччя, оцінили красу та різноманіття стилів будинків. Заснував же місто князь Данило Галицький, котрий назвав його на честь сина Лева. Ось чому мало не на кожному кроці та на безлічі будівель старовинного міста нам зустрічалися великі й маленькі скульптури та зображення левів.

Мельник Анастасія:

Неподалік площі Ринок ось уже 270 років працює воістину унікальна Аптека-музей. На масивних дубових полицях вишикувався скляний та порцеляновий аптечний посуд, у підвалах же зберігається цікава колекція старовинного фармацевтичного обладнання. Це справжня лабораторія середньовічного алхіміка. Ми побачили пристосування для виготовлення таблеток, приготування мікстур, екстрактів лікарських рослин. А які старовинні аптекарські ваги! Мені тут було дуже цікаво.

Христин Катерина:

Я дуже люблю шоколад, тому відвідування майстерні з виготовлення шоколаду для мене було великою насолодою. Львівський шоколад – це справжній витвір мистецтва і таємниця місцевих кондитерів. Майстерня – справжній рай для ласунів. Тут величезний вибір всіляких цукерок, трюфелів, марципанів й іншого. Від фантазії тутешніх майстрів голова йшла обертом.

Журавель Дмитро:

Прогулюючись по історичному центру Львова, ми заглянули в майстерню карамелі, яка доповнює перелік «цікавинок» західної столиці України. Як тільки ми потра-

«Сходи д'Артаньяна» у Львівському Палаці-Казино

пили всередину, відразу нас оточили казкові і мультяшні герої, будинки і машини, паровози, зроблені з карамелі. Ми були свідками того, як народжується карамель, адже безпосередньо перед нами його виготовляли.

Задорожна Аліна:

І ще одна візитка міста, про яку просто неможливо не згадати, це напрочуд запашна львівська кáva. Сучасні ж львів'яни склали чудову приказку: «Все починається з кави – ранок, справи, кохання». І вони мають рацію!

Ковальчук Лілія:

Я неодноразово чула, що по Львову слід ходити із високо піднятою головою. І це справді так, адже в іншому випадку ми позбавляємо себе можливості побачити незліченну кількість цікавих сюжетів на фасадах львівських будинків. Один із таких унікальних фасадів належить будинку «Пір Року». Тут алегорично зображено чотири пори року. Алегорії весни, літа, осені й зими відтворюють діяльність землеробів протягом року. Кожна пора року оздоблена написом латинською мовою, взятим із твору давньоримського поета Вергілія «Георгіки». А в самому центрі фасаду увагу привертає римський бог Сатурн і коло нього надпис: «Так золотий утішався Сатурн на землі плодovitій». Ось такі незвичайні у Львові будинки. Слід тільки придивитися!

Задорожна Зоріна:

Все вражало: і архітектура, і скульптура, і вуличні музиканти, але я ніколи не бачила стільки молодят, які у чарівних білих весільних сукнях просто погулювалися вулицями міста. Одна пара краща за іншу. Вони закохалися один в одного, а я встигла закохатися у Львів.

Говорити про Львів можна багато, але ніколи не відчуєш його зсередини, не побувавши там. Кожен, хто хоч раз бував у Львові, погодиться: це унікальне місто. Кожна вуличка, кожен куточок його центру сповнений краси та історії. Перед очима постав образ старовинного європейського містечка, з чистими тихими вулицями. Львів наскрізь пронизаний тихими національними мотивами. Зверху Львів нагадує невелике італійське містечко з червоним черепичним дахом і численними вузькими вуличками, які переплітаються між собою. Взагалі, Львів сміливо можна назвати культурною столицею України.

Отож, приїздить у Львів і не пожалкуєте!!! Зі столиці Галичини ви поїдете з винятково приємними спогадами та бажанням ще не раз відвідати це прекрасне місто!

Кравець В.В., викладач української мови та української літератури та учні групи №12

Учні групи №12 біля пам'ятника Т.Г. Шевченка

У центрі міста «A love Lviv»

ЗНАННЯ — ЦЕ СКАРБ, А ВМІННЯ ВЧИТИСЯ — КЛЮЧ ДО НЬОГО

Не секрет, що сучасний світ потребує людини з високим рівнем загальної культури, освіти, людини цілеспрямованої, мобільної, здатної швидко орієнтуватися і приймати оптимальні рішення у складних обставинах.

Цей перелік вимог сучасності до людини можна продовжувати і продовжувати. Але безперечним залишається одне: чим вищий рівень знань людини, тим більше вона відповідає всім цим вимогам, тим ширші можливості відкриваються перед нею, тим легше знаходить вона своє місце в суспільстві.

Нині, на початку третього тисячоліття, людство переходить від суспільства індустріального до суспільства інформаційного. Це вимагає від молоді, яка вступає в самостійне життя, глибоких знань, високого інтелектуального й фізичного розвитку.

Соціологи давно вже визначили, що людина, яка має повну середню освіту, у 2—3 рази швидше оволодіває робітничою професією, працює набагато продуктивніше, якісніше, бо стає відповідальнішою, вносить у роботу щось духовне. Однак, оволодіння знаннями, набуття певної професії зовсім не означає, що після закінчення навчання людині все життя доведеться займатися однією і тією ж справою. Життя не стоїть на місці. Змінюються технології, змінюються, а то й зовсім зникають самі професії, з'являються нові спеціальності. Тобто сьогодні вимагає мобільного фахівця, здатного швидко адаптуватися в нових умовах професійної діяльності. Час диктує нам свої вимоги: хочеш не відставати від життя — учись!

Тому питання здобуття освіти стає чи не найголовнішою для більшості молоді. Багато нинішніх негараздів у житті нашої країни можна пояснити браком кваліфікованих фахівців, недостатньою компетентністю високих посадових осіб, які неспроможні йти в ногу з часом. До того ж добробут будь-якої держави більшою мірою залежить від інтелектуального потенціалу, рівня освіченості її громадян.

За твердженням учених 16—18-річний юнак за рік здатний засвоїти стільки знань, скільки 30-літня людина за три роки. Можна лише пошкодувати, що роки юності деяких людей позначені марнотратством часу, що відпущені природою молодій людині, блискучі можливості не використовуються. Хіба не від цього застерігав свого юного друга Михайла Ковалінського наш великий просвітитель-гуманіст Григорій Сковорода в одному зі своїх листів: «О мій найдорожчий Михайле! Стережися ці дні витратити на пусте. Пам'ятай, що вони скарб... Я ніколи не перестану

переконувати тебе, щоб ти присвятив себе не вульгарним музам, а прекрасним ділам... а для захоплення не можу не скористатися такими словами Еразма [Роттердамського]: «Пам'ятай, що ніщо не минає так швидко, як юність». Хай також завжди живе в твоїй душі і такий вислів Плінія: «Загублений той час, який ти не використав на навчання».

Ця порада славетного філософа — лише краплинка з віковичної скарбниці світової мудрості.

Творчого підходу до навчання, здатності до самоосвіти, потенціалу до постійного інтелектуального розвитку, уміння застосовувати набуті знання на практиці — ось чого вимагатиме від вас життя за порогом навчального закладу.

Людина, спрагла до знань, відчуває постійну потребу в їх поповненні. Чим більше вона пізнає, тим більше їй хочеться знати, бо нові поняття, наукові відкриття, ідеї розширюють коло

інтересів, відкривають привабливі обрії ще не пізаного.

Космонавт Андріян Ніколаєв згадавав: «Якось Генеральний конструктор Сергій Павлович Корольов під час прогулянки з космонавтами несподівано здивував запитанням: чи вміємо ми вчитися? Помітивши загальне збентеження, пояснив: «Постійно навчаючись, людина здатна творити нове, а саме така праця є справжньою радістю».

Жодна справа не принесе радості, якщо ми не вміємо її виконувати. Тож треба наполегливо виробляти в собі вміння вчитися, щоб навіть після тривалої, утомливої навчальної праці відчувати велике задоволення, підсилене радістю пізнання, вірою в силу свого розуму й волі.

Учні за видом їх головної діяльності — навчання — можна з повним правом віднести до людей розумової праці, яка є суспільно значимою, має величезну соціальну цінність, вимагає неабиякої наполегливості, сили волі, високої самодисципліни й мужності. Так, саме мужності, щоб не зігнути перед труднощами, невдачами, уміти долати їх, доводити розпочате до кінця. На жаль, далеко не всім учням

притаманні такі якості.

В одній зі своїх статей академік Леонід Занков наводить такий факт: напередодні закінчення навчального закладу випускників попросили відповісти на запитання: чому їх не навчили? Ось типова відповідь: «Нас мало вчили творчості, ініціативності, самостійності, навіть відважності у прагненнях. Нам не вистачає сміливості вирішувати самим за себе, і часто розв'язання своїх проблем ми перекладаємо на вчителів і батьків».

Проте хіба лише педагоги повинні формувати, виховувати в учнів творчість, ініціативність, самостійність? Хіба від них самих нічого не залежить? Звичайно, легше дочекатися розв'язання незрозумілої задачі від сусіда по парті, ніж примусити себе до зайвої години занять зі складної теми. Легше діждатися, щоб учитель розказав, показав, звідки переписати, перемалювати щось для реферату, ніж самому перегорнути купу товстих і не завжди цікавих книг. Без прагнення знайти своє бачення проблеми, вкласти свої думки і почуття, власне «Я» у виконану роботу годі й очікувати появи у своєму характері ініціативності, здатності творчо сміливо мислити, бо вони — завжди наслідок напруженої, наполегливої, цілеспрямованої систематичної праці задля розвитку своїх здібностей, інтелекту, задля зміцнення сили волі.

Нам відомо чимало людей, чия сила волі, наполеглива праця гідні наслідування. Зокрема, великий американський винахідник Томас Едісон зазначав, що для продуктивної роботи необхідно мати один відсоток таланту і натхнення, а дев'яносто дев'ять відсотків — працездатності. Сам Едісон понад 50 років працював щодня у середньому по 19 годин, а при створенні акумулятора провів десятки тисяч дослідів.

Яскравим прикладом самовиховання таланту і працездатності може слугувати й Антон Чехов, якому вдалося виховати в собі таку високодуховну особистість, яка відповідала усім його вимогам. Узагальнюючи свій досвід, у листі до брата він писав: «Тут потрібні безперервна денна й нічна праця, вічне читання, студіювання, воля... Тут дорога кожна година».

Автор картини «Запорожці пишуть листа турецькому султану» Ілля Рєпін, коли в нього на схилі років почала всихати від постійного напруження права рука, навчився працювати лівою, пристосувавши палітру на шиї з допомогою особливих ременів.

Відоме усьому світові й ім'я Ольги Скороходової сліпоглухонімої жінки, авторки книги «Як я сприймаю, уявляю і розумію оточуючий світ». Неймовірними зусиллями ця людина максимально розвинула свої здібності, досягла вищого рівня освіти, здобула науковий ступінь кандидата наук, крок за кроком відвоювала в боротьбі зі своєю недугою навколишній світ.

10 умов успішного навчання:

1. Упевненість у своїх силах, палке бажання вчитися, незгасаючий інтерес до знань. Немає гіршого в людині, ніж слабкість і невпевненість у собі. (Не обминайте труднощів, того, чого боїтеся. Соромитися виступати перед аудиторією — шукайте можливостей виступати частіше. З'являється страх перед кимось або чимось — шукайте можливостей частіше зустрічатися з ними.)

2. Розвиток сили волі. Успіх приходить лише до того, хто його прагне, добивається, завойовує, докладаючи максимум зусиль. (Не чекайте, що хтось відкриє ваші таланти і оцінить їх, відкрийте себе самі. Скажіть собі: я хочу, я можу, я зроблю. Не дозволяйте лінощам, особистим примхам і забаганкам керувати собою, заважати досягненню високої мети.)

3. Увага та уміння сконцентруватися на справі. (Не дозволяйте відвертати вашу увагу під час занять ні товаришеві, ні сонячному зайчику, ні телевізору чи магнітофону, ні приємним чи гірким спогадам тощо. Мислення — це активний творчий процес, що вимагає від людини напруження, уміння зосередитися на важливому, «розчинитися» у предметі думки.)

4. Працьовитість, уміння швидко включитися в роботу, звичка систематично і наполегливо трудитися, ретельно виконувати роботу, обов'язково доводити розпочате до кінця. (Не залишайте незрозумілих питань без відповіді. Пам'ятайте слова американського винахідника Едісона: «У науці все вирішують один відсоток таланту і дев'яносто дев'ять відсотків праці».)

5. Суворе дотримання режиму дня, раціональна організація своєї навчальної праці, правильне чергування роботи й відпочинку, легких і важких предметів при виконанні домашніх завдань. (Плануйте ввечері справи на завтра. У кінці дня підбивайте підсумки, з'ясууйте причини невиконання запланованого. Не забувайте, що лін, постійне відкладання на потім незавершених справ не можуть бути супутниками успіху.)

6. Не покладатися лише на механічну пам'ять, не забувати матеріал, а намагатися осмислити його, визначити головне і другорядне. (Неоціненну допомогу навчання надають і такі прийоми роботи над з'ясуванням матеріалом: складання плану, конспекту, тез, логічних схем, узагальнюючих таблиць, діаграм тощо.)

7. Самостійність у навчанні. (Учіться чітко формулювати, об'рунтовувати, відстоювати власну точку зору. Не чекайте, поки вчитель «розжує» і вкладе у вашу свідомість той чи інший матеріал. Найкраще запам'ятовується і засвоюється те, що здобує ціною власних розумових зусиль, власної праці. Тому ще вдома пробуйте уявно «зазирнути» на урок, що буде наступним, передбачити матеріал, який буде розглядатися, скласти певну думку про нього. Ніколи не покладайтеся на підказки і списування.)

8. Пошуки шляхів практичного застосування своїх знань, навчальних умінь. (Більше розв'язуйте задач, виконуйте вправ, виготовляйте різних саморобок, макетів. Працюйте не лише головою, але й руками. Передавайте свої знання товаришам. Це — найефективніший спосіб закріплення, удосконалення власних набутих. Та й самі вчіться у тих, хто вже досяг успіху в тому, що вас цікавить.)

9. Постійна самоосвіта, розширення свого кругозору. (Пробуйте свої сили в різноманітних видах діяльності. І пам'ятайте: по-справжньому навчається лише той, хто вдумливо читає багато розумних книг. Потрібну інформацію з різних джерел заносьте до записничка.)

10. Постійний духовний розвиток, самовдосконалення, самовиховання в собі кращих людських якостей. (Ерудованість, глибокі знання, навіть диплом про вищу освіту самі по собі ще не можуть бути ознакою справжньої інтелігентності. Остання риса передбачає ще й наявність у людини високих ідеалів, розвинутих естетичних смаків і культурних запитів.)

Грибик Т.А., викладач гуманітарних дисциплін

ЯКБИ Я БУВ (ЛА) ЧИ ДЕПУТАТОМ... АБО

«Молодіжний вісник» напередодні проведення виборів мера міста, депутатів вирішив запитати в учнів ДПТНЗ «Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища», що вони зробили б у місті та області в першу чергу, якби в них була така можливість.

Анастасія Залізняк гр.48

Якби я мала можливість зробити хоча б одну хорошу справу для свого міста, то це було б вирішення проблеми забруднення атмосферного повітря. Адже, жителі міста рідко бачать чисте блакитне небо протягом усього року. Також хотілося б, щоб ми краще слідували за чистотою наших вулиць, до речі, для пришивдення розв'язання даної проблеми можна ввести штрафні санкції за викидання сміття у невідведеному для цього місці.

Ми повинні слідувати за станом навколишнього середовища. Якщо проблема із забрудненням повітря не буде вирішена якомога швидше, бажання людей бути здоровими ніколи не здійсниться. Звичайно, варто слідувати за станом громадського транспорту та вчасно усувати усі технічні неполадки з метою уникнення виникнення аварійних ситуацій на дорогах. Також, на мою думку, потрібно збільшити кількість маршрутних таксі чи автобусів для зручного пересування по місту.

Світлана Білецька гр.48

Якби я була б мером Вінниці, я б збудувала нові заводи з метою збільшення робочих місць.

Я вважаю, що варто залучити іноземних інвесторів для розвитку інноваційних нововведень або розвитку підприємств.

Також, побудувала б, або запропонувала б заможним людям сміттєпереробний завод для утилізації сміття. По вул. Червоноармійській зробила б трамвайні колії.

Побудувала б хостели для зручностей студентів. Відмінила оплачувану практику.

Розробила б проект для побудови готелю для тварин.

На мою думку, необхідно постановити штрафні санкції за такі порушення:

- викидання сміття у невідведеному місці;
- нецензурна лексика в громадському транспорті;
- куріння у заборонених місцях.

Артур Смирчинський гр.5

Насамперед, я б змінив систему освіти, зробив би її лояльнішою та доступнішою. Подруге, варто звернути особливу увагу до системи взаємовідносин, яка панує у нашому суспільстві та збереження й реконструкції відносин та структуру моральних та духовних цінностей, також взяв би до уваги питання культурних пам'яток, реліквій та розробив би певну програму щодо розкопок та знахідок визначних місць та подій. Вирішив проблему ремонту доріг хоча б на околицях головних вулиць та ближніх сіл. Змінив певний графік роботи, трудових днів та вихідних. Старався б сприяти розвитку та реалізації талантів серед молоді, а саме творчої самодіяльності (адже сам пишу вірші уже два роки). Постарався б змінити життя на краще, більше яскравих фарб, та незабутніх моментів.

Владислав Бобик гр.5

Якби я був мером міста, то я намагався б змінити відношення до навчання. Потрібно більше звертати на це увагу. Ще звернув би увагу на питання корупції у місті, щоб її було як найменше. А в цілому, мені місто Вінниця дуже подобається і я радий, що тут навчаюсь і пишаюсь цим містом тому, що воно дуже красиве.

Вячеслав Глинчук гр. 5

Якби я був впливовою особою, то я б вирішив проблему абортів та сирітських будинків: Що я маю на увазі? Кожна жінка стає на облік у лікарні на час декрету. Я вважаю, що варто створити «школу для батьків», у якій молоду пару навчали б основам дитячої психології, догляду за дитиною тощо. І все це в обов'язковому порядку. На обліку сім'я стоятиме до повноліття дитини, а саме: у кожній сім'ї буде свій домашній психолог, який зможе давати поради в різні періоди життя дитини. На жаль, у нас не навчають бути батьками. (Наша держава здатна тільки забирати дітей у батьків і відправляти їх за кордон, адже Ювінальна Юстиція включає в себе це, і це є гіркою правдою Євроінтеграції). Якщо батьки мають якусь залежність, то в обов'язковому порядку вони відправляються на лікування і стають на облік. Якщо батьки відмовляються від дитини, вони виплачують штраф (але він іде не в державну казну, а на фінансування сиріт, опікунів, «батьківських шкіл» тощо). Я вважаю, що це б суттєво зменшило кількість дітей, що позбавлені батьківської любові, а також кількість дитячих будинків. Я вірю, що колись ми зможемо сказати: «Україна - без сиріт!»

Яна Надкернична гр.15

Я вважаю, що нагальними питаннями, що потребують вирішення є:

1. Ремонт доріг і тротуарів (забезпечити можливість батьків із візком чи інвалідам з візком вільно пересуватися містом).

2. Забезпечити лікарні і навчальні заклади висококваліфікованими медичними

працівниками.

3. Зменшити кількість кіосків з алкогольними напоями і тютюновими виробами (їх краще замінити на аптеки чи кіоски з хлібом).

4. У всіх навчальних закладах посилити контроль за відвідуванням та успішністю учнів.

5. Зменшити кількість годин навчання (як людина, яка навчається, у мене мало часу на сім'ю, майже весь час проводжу за уроками).

6. Збільшити кількість спортивних комплексів (безкоштовних), щоб кожен охочий міг займатись спортом.

Анастасія Крижановська гр. 42

Якби я була депутатом, то насамперед, ввела б діючі санкції проти людей, які палять у громадських місцях, не звертаючи увагу на людей, яким це не приємно.

Займалася б пошуками спонсорів на будівництво притулків для тварин і організувала б вилучення котів і собак та їх стерилізацію та помістила б їх на постійне здорове проживання у спеціальних притулках.

Організувала б суботники по захисту лісів та парків, проведення ремонтних робіт у житлових місцях.

Кожні вихідні у центрі міста проводилися б майстер-класи для дітей та їх батьків розвиваючі ігри та заходи для всієї сім'ї.

Намагалася б більше озеленити та прикрасити місто і зробити його популярною туристичною зоною.

Олена Залюбовська гр. 14

Якби я була при владі, то змінила б докорінно її керівництво, набравши туди лише тих людей,

хто справді хвилюється за своє місто і прагне його розвитку.

Було б добре, якби виділялися кошти на екскурсії та культурний розвиток студентів.

Також варто впровадити безкоштовні курси, на яких розповідалося б про історію виникнення Вінниці й інших міст.

Щотижня відповідно до графіку, жителі міста прибирали б та озеленювали б навколишнє середовище.

Для того, щоб населення почувало себе у безпеці, у будь-який час доби потрібно встановити чергувальний патруль в кожному районі.

У навчальних закладах започаткувала б безкоштовні курси підготовки до ЗНО.

Організувала б повноцінне харчування студентів та учнів.

Оксана Славінська гр.14

Збільшила б кількість робочих місць, люди в пенсійному віці отримували б гарну пенсію і не займали робочі місця.

Збільшила б кількість навчальних закладів, дитсадочків, заводів та підприємств. Озеленила б більшу частину міста, збільшила б кількість монументів, культурних будинків, зон відпочинку. Зробила б доступні ціни на пересування міським чи міжміським транспортом. Гуртожитки існували б тільки для тих, хто тимчасово проживає в нашому місті, а ті, хто народився і проживає в гуртожитку, надати квартири відповідно до кількісного складу сім'ї та фінансового забезпечення.

Олена Галицька гр.14

Провела б ремонт доріг у Вінницькій області, особливо в Бершадському районі.

МЕРОМ... ГУБЕРНАТОРОМ...

Підвищила б стипендії та зарплати. Заохочувала б молодь до саморозвитку та здорового способу життя. Також проводила б суботники і лекції щодо збереження навколишнього середовища. Старалася б контролювати безпідставне підвищення цін. Головним пунктом моєї кампанії було б надання робочих місць як у самій Вінниці, так і в її районах. Виділяла б кошти на розвиток сіл, сільських шкіл, лікарень і т.д.

Сніжана Гордієнко гр. 14

Звернула б увагу на ремонт доріг у Вінницькій області. Хочеться, щоб працівники міліції були дійсно гідні звання міліціонера.

Важливою складовою програми було б забезпечення роботою випускників.

Посилила б контроль за отриманням водійських прав та дотриманням ПДР.

Зробила б рекламу у громадському транспорті, щоб звільняли місця інвалідам, людям похилого віку та вагітним жінкам.

Алла Собчук гр. 15

Я вважаю, що Вінниця та Вінницька область в цілому потребують вирішення наступних питань:

1. Створення притулків для бездомних собак.

2. Безкоштовне лікування малозабезпечених людей.

3. Заборона вживання алкогольних напоїв, особам, які не досягли 21 року та жорсткий контроль за дотриманням цієї заборони.

4. Створення велосипедних доріжок.

5. Установка палаток, в яких безхатченки могли б прийти погрітись і поїсти.

6. Жорсткий контроль за тим, щоб діти і дорослі переходили дорогу тільки у відведених для

цього місцях.

7. Слідкувати за тим, аби на вокзалах було чисто і тепло.

8. У громадському транспорті для студентів та учнів зробила безкоштовний проїзд.

9. Створити більше місць для культурного відпочинку.

Анастасія Мельник гр. 12

Вінниця - надзвичайно мальовниче місто, яке розвивається дуже стрімко, кожного року покращуючи умови проживання для своїх мешканців, уже багато років поспіль займаючи перші місця у рейтингах розвитку.

На мою думку, у ньому не потрібно нічого змінювати, а лише покращувати його й удосконалювати. Створювати та реалізувати нові проекти для розвитку молоді, серйозніше взятися за екологію міста, звернути увагу на якість доріг та культурний розвиток населення міста.

Усе що відбувається в місті залежить від влади, яка приймає рішення і ухвалює їх. Мені сімнадцять років, у мене ще не має вищої освіти тай, що там казати, я ще не закінчила училище. Але, незважаючи на це, я хотіла б у майбутньому внести свою хоч і маленьку, але все ж частинку у розвиток Вінниччини.

У нашому місті не вистачає турботи про безхатченків. До них ставляться зневажливо не розуміючи, що половина з них не вина у своєму становищі. Когось вигнали з дому рідні діти, хтось потрапив до рук аферистів, а когось взагалі вигнали комунальні представники міста. Їм потрібна допомога. Якби я була мером Вінниці, я б створила благодійний фонд, який допомагав би таким людям.

Мені здається, що населення не залишилося б осторонь від цієї проблеми. Адже безхатченки теж люди, які потребують сім'ї, житла, поваги. На усі кошти, які отримав би фонд, я збудувала б притулок, у якому безхатченки могли харчуватися, проживати і займатися корисними справами для суспільства.

Є ще багато невітлених мрій для того, щоб наше місто мало можливість розвиватися як в економічній галузі так і в культурній. Але для цього потрібен освічений мер, який любив би своє місто, адже

без любові до нього - ти наче птах без крил, що відчайдушно намагаєшся злетіти вгору, та щось надприродне цього не дозволяє.

Ярослав Іваніщев гр. 39

Якби я був мером міста Вінниця або губернатором Вінницької області, передусім я виділив би кошти на ремонт доріг. Доцільно було б розглянути екологічний стан Південного Бугу та зайнятися його очищенням. Важливою умовою оцінки Вінниці, як великого цивілізованого міста є наявність велосипедних доріжок, тому їх треба зробити по всіх районах міста.

Згідно з законом про декомунізацію, вулиці міста, названі в честь комуністичних діячів, варто перейменувати в честь всеукраїнських героїв.

Заради безпеки громадян можна провести капітально - відновлювальний ремонт старих тролейбусів, трамваїв та маршрутних таксі. І для збереження спокою громадян, після 22.00 треба заборонити продаж алкогольних напоїв.

Вінниця - це одне з найкращих міст України, але воно має ряд своїх недоліків, які треба усувати...

Вислухавши кожного учня, ми переконалися в тому, що ми можемо сміливо вірити у світле майбутнє, адже на наших очах ростуть такі чуйні, щирі та добрі учні. Прочитавши їхні відповіді, ви переконаєтеся, що їм є що сказати, вони не просто спостерігають за тим, що відбувається навколо них, а й безперестанно аналізують кожну подію, яка відбувається не тільки у їх особистому житті, а й у суспільстві загалом.

І, наостанок, хочеться зробити наступний висновок: варто прислухатись до думки кожного, незалежно від віку чи соціального статусу, аби дійсно віднайти ту істину, яка допоможе нам зробити цей світ кращим!

Над опитувальником працювали майстри в/н: Коломійчук Н.Ю. та Мельник А.В.

ПРАВИЛЬНИЙ ВИБІР...

Навчання - це дуже цікавий процес, який забирає велику частину часу та уваги. Крім того, навчання формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на якість самого життя в перспективі. Тому дуже важливо вчитися саме там, де комфортно і де можна здобути потрібну професійну підготовку.

Протягом трьох незабутніх років Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище стало для мене другою домівкою. Завдяки бездоганному педагогічному колективу я з легкістю поринула у навчальний процес, де була змога ознайомитися з прекрасною матеріальною та технічною базою навчального закладу, що є невід'ємною частиною якісного та продуктивного навчання учнів.

Навчалась я за професією «Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку». Наші викладачі з легкістю подавали навчальний матеріал, який з цікавістю поглинали захоплені учні нашої дружньої групи. До речі ми не лише навчались, а й весело організовували дозвілля. Зазвичай, розважальні заходи не проходили без порад креативного майстра Якимчук Наталі Арсентіївни та вишуканого класного керівника Баланди Тетяни Миколаївни. Особливо це було відчутним під час проведення традиційних тематичних тижнів, вечорів, конкурсів. А найголовніше те, що під час таких заходів виявлялись цілі сузір'я юних талантів. Наші педагоги завжди були поруч продовж усього нашого навчання, з розумінням та терпінням ставилися до наших поразок, раділи нашим досягненням та успіхам, були добрими порадиниками у навчанні та питаннях особистого характеру. Для мене було великою радістю знайти таких наставників, які проживали моє життя разом зі мною.

Такі часи ніколи не будуть забуті, перші прогуляні пари, за-

хист курсових та дипломних робіт під час яких викладачі нам здавалися суровими та неприступними, але все таки ставили нам гарні оцінки за наші старання та знання.

Саме таке навчання дало поштовх у подальшому продовжувати навчання, не зупинятися на досягнутому і здобувати нові та корисні знання.

Одразу по закінченню училища, я вступила до Вінницького Коледжу Економіки та Підприємства на другий курс навчання, за фахом «Фінанси та Кредит». Відвідавши цей навчальний заклад у мене не було жодних сумнівів, що навчання буде цікавим та плідним. Коледж має безліч підготовчих напрямків за різними спеціальностями, а сама: «Фінанси та кредит», «Облік та аудит», «Економіка підприємства», «Правознавство».

Серед позитивних аспектів навчання у нашому коледжі хотілося б відмітити наших викладачів - вони досить молоді, але мають гарну фахову підготовку та практичний досвід, уміло та охоче передають усі знання та навички студентам.

Як і в усіх початкових закладах, наше навчання завжди переплітається з веселим дозвіллям - це безліч захоплюючих подорожей по мальовничих містах України, тематичні вечори та проведення різних розважальних заходів.

Саме така атмосфера дає натхнення на нові відкриття, сприяє гарному та цікавому навчанні, та співпраці студента та викладача.

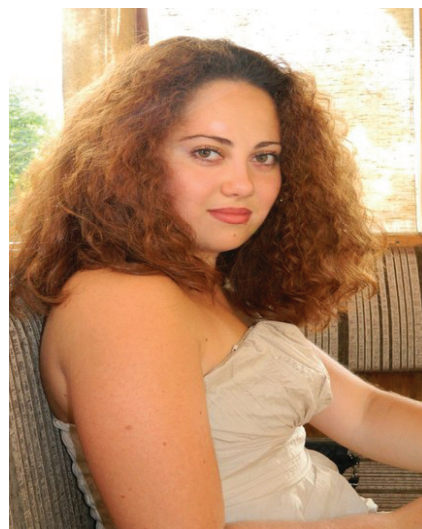
По закінченню двох дивовижно цікавих років навчання у коледжі, я без вагань подала документи на вступ до Вінницького навчального-наукового інституту, де буда за співбесідою зарахована на третій курс навчання, на заочну форму.

Розуміючи, що в наш час вища освіта є необхідною, я залюбки продовжую навчання, вже в рідних мені стінах начального закладу, де мене зустріли вже знайомі мені викладачі.

Я безмежно вдячна за свою життєву стежину моєму рідному Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищу, Вінницькому коледжу економіки та підприємництва, Вінницькому навчально-науковому інституту економіки. Дякую всім моїм Вчителям за те, що навчили йти до мрії.

Бажаю Вам міцного здоров'я, творчої наснаги та великого людського щастя.

З повагою, Рачок Ганна випускниця 2013 року

П'ЯТИЙ БЛАГОДІЙНИЙ ЯРМАРОК «ЩЕДРА І ГОСТИННА НАША УКРАЇНА»

Гарною традицією у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі стало ярмаркування як засіб відродження традицій минулого і як одна із форм благодійно-фестивального руху. Це дійство зазвичай відбувається в день релігійного свята Покрови Пресвятої Богородиці, яка здавна є берегинею українського народу, його небесною й могутньою заступницею. А тому не дивно, що кожен учасник ярмарку, сповнений світлих почуттів, намагається зробити якнайбільше для підтримки тих, хто її потребує.

13 жовтня 2015 року уже п'ятий рік поспіль за ініціативи директора навчального закладу Дмитрика О.Д. з метою вшанування традицій і звичаїв нашого народу, виховання гуманності, що проявляється через чуйність, повагу, любов до ближнього, вміння співчувати, виявляти турботу про нужденних і знедолених відбувся ярмарок «Щедра і гостинна наша Україна».

Програма дійства передбачала виставку-продаж сільськогосподарської продукції, майстер-класи народних ремесел, виступи художніх колективів училища та міста, цікаві конкурси та розваги, розіграш лотереї «Небайдужі серця», виставку-конкурс «Дари Поділля», а від майбутніх кухарів - дегустацію страв польової кухні: кулешу, шашлику, юшки з риби, вареників, печеної картоплі.

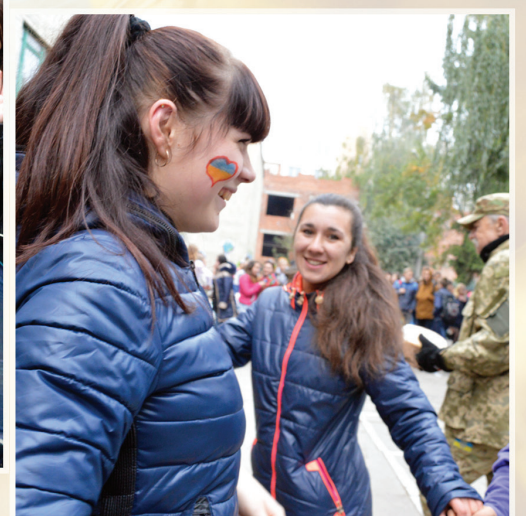
На ярмарку не було місця суму, кожна складова створювала свій неповторний настрій, який дуже швидко передавався усім учасникам події. Саме тут можна було з головою поринути в українську культуру, відчутти багатство українського народу, зрости духовно, отримати безліч вражень та умінь. А ще кожен мав змогу стати учасником одного з численних конкурсів.

Поруч із учнями та педагогічними працівниками на святі ярмаркували й численні запрошені гості, серед яких громадський діяч,

кандидат педагогічних наук, заслужений тренер України Максимчук Борис Анатолійович, керівник обласного громадського об'єднання самооборона майдану Книжник Андрій Михайлович, голова громадської організації «Вінницький козацький полк імені Івана Богуна» Володимир Воловодюк. Не залишив захід байдужими жителів прилеглих будинків та випадкових перехожих, яких зацікавило дійство, що відбувалось.

Завдяки зусиллям педагогічного та учнівського колективів, батьків та просто небайдужих людей, під час ярмарку були зібрані кошти, які розподілили між учнями ВМВПУ, що гостро потребують матеріальної допомоги.

Чудове свято викликало багато неймовірних вражень не лише в учасників та організаторів, але й в гостей свята, бо кожен, долучившись до благодійності, відчув себе невід'ємною краплинкою безмежного океану людської доброти та милосердя.

ПЛІДНА СПІВПРАЦЯ ІЗ ТОРГОВИМ ЦЕНТРОМ «МЕТРО»

З метою співпраці та профорієнтації за професією «Кухар. Кондитер» уже традиційними стали майстер-класи учнів навчального закладу під керівництвом їх наставників із числа педагогічних працівників у стінах торговельного центру «МЕТРО».

Так 13 жовтня 2015 року проводилися майстер-класи по приготуванню та оздобленню пряників, різних видів млинців, канапе, фруктових композицій, фрешів тощо. Усім присутнім учні ВМВПУ вміло демонстрували здобуті в навчальному закладі знання та практичні навички щодо приготування окреслених страв.

Учасниками майстер-класів були учні груп №1 Острівська А., Вознюк Н., Федорович О., Омельченко Т., Ніжинська Н., Хавроха Х., Пастушенко О., Іванов М., Оніщенко В. на чолі з майстром виробничого навчання Прядун В.С., учні групи №2 Наконечна Т., Гальчук Р., Овчарук О., Бакан І. на чолі з майстром виробничого навчання Танасієнко Г.А., №8 Петрова А., Прокопенко А., на чолі з майстром виробничого навчання Войцещук А.Г., №41 Щербань Н., Власенко М., Хорольська В., Яворська Н. на чолі з май-

стром виробничого навчання Андрущенко Л.С., №24 Патратій Д., Рукіль Л., Мусяєнко Ю на чолі з майстром виробничого навчання Олійник Л.М.

Окрасою заходу стали вироби вмілих кухарів у техніці карвінгу. Відвідувачі торговельного центру «МЕТРО» гідно оцінили творчий підхід колективу в оформленні страв та смакових якостей. Кожен бажаючий міг не лише споглядати процес приготування страви, а скуштувати, за бажанням, запропоновані смаколики.

Відвідувачі ТЦ «МЕТРО» були приємно здивовані та зацікавлені усім, що відбувалося під час дійства. Попит на страви був приголомшливим та перевершив усі сподівання.

Завдяки співпраці з ТЦ «Метро» учні ДПТНЗ «ВМВПУ» навчаються працювати в реальних виробничих умовах, максимально мінімізуючи помилки, розвиваючи та вдосконалюючи свої практичні професійні та комунікативні навички. Та найголовніше – вони відчують упевненість у тому, що вміють та знають і з гідністю несуть у маси красу і принади робітничої професії «Кухар. Кондитер».

Людина народжена для успіху!

Успіх - це досягнення особистих інтересів, вигода, отримання результатів роботи і дій. На своєму шляху до успіху можна визначити наступні кроки.

1. "Візьми відповідальність на себе"

Ми не можемо контролювати своє життя, поки вважаємо, що життям людини керують зовнішні обставини. Це помилкова теорія, так само, як і твердження, що земля пласка. Тільки ви встановлюєте правила гри в своєму житті. Тільки ви встановлюєте мету і обираєте шляхи для її досягнення, а потім вирішуєте, як реагувати, якщо чогось досяг чи не досяг.

2. "Підкори страх"

На Землі живуть 6,5 млрд людей, і всі бояться: хтось смерті, хтось хвороби, хтось втрати близьких, хтось бідності, хтось змії, хтось бандитів.

Головна причина страхів — концентрація уваги і думки на тому, що поганого і жахливого може статися, якщо я зроблю це?

Достатньо цих двох питань, щоб подолати більшість страхів, вірніше, перетворити страх, який зупиняє, в страх, який збуджує. Воїни Юлія Цезара, побачивши згорілі кораблі, на яких вони прибули до Англії, зрозуміли, що відступати нікуди. Страх їх погнав вперед — до перемоги.

3. "Визначи мету свого життя"

Людина власної програми нагадує хлопчика, який загубився на демонстрації і не знає куди йти. Її буде кидати по життю, на неї будуть впливати люди, що мають мету. Коли знаходиш свою справжню мету, необхідні люди, можливості і ресурси починають приходити в твоє життя.

4. "Склади план"

Бажання рухають нас по життю. Є два основних: бажання отримувати задоволення і бажання уникнути страждань. При цьому людина бачить тільки задоволення, котре отримує зараз, і думає про страждання, котре уникне зараз. Так працює наш емоційний розум. Це створює в житті хаос. Ми робимо речі, котрі шкодять нам. Займаємося більшу частину часу пустими справами (80% за законом Парето). Немає часу мріяти, планувати. Але це не наш шлях. Ми отримуємо величезне задоволення, коли досягнемо успіху. Кожен крок на цьому шляху приносить задоволення і радість. Не досягти успіху і щастя — це і є найбільше страждання, котре гонить мене вперед і не дає збитися зі шляху. Коли у вас появилася ваша мета, мрія, пора скласти план — КАРТУ шляху до УСПІХУ.

5. "Дій"

Після визначення з метою і складання розгорнутого плану дій, наступила пора діяти. Але діяти треба з розумом, постійно перевіряючи, наскільки ви наближаєтесь до реалізації вашої мети. Якщо руху нема, необхідно перевірити свої дії, а може й змінити їх. Уважно придивляйтесь до тих, хто вже досяг подібної мети. Моделюйте свої дії, тобто дій, як вони, і за якістю, і за кількістю.

6. "Контролюй"

По-перше, перевіряй себе на предмет відповідності своєму плану досягнення мети. Встановлюй проміжні цілі (скільки прочитаних книг, відвіданих семінарів, тренінгів).

По-друге — це зворотний зв'язок. Ми маємо сприймати всі події свого життя як

уроки для навчання і удосконалення. Це навчальний матеріал. З допомогою цих подій ви контролюєте свій рівень.

По-третє, контролюйте себе зі сторони зовнішніми контролерами. Ви можете домовитись про взаємовигідне співробітництво. Хтось із ваших друзів, котрі хочуть, щоб ви досягли успіху, кожен день або тиждень перевіряють вас, чи виконуєте ви свої зобов'язання.

7. "Вір в успіх"

Успішні люди все робили по-своєму. Але всі вони вірили в успіх. Закон притягання. Віра в успіх притягує успіх, а побоювання невдачі притягує невдачу.

8. "Молись"

Бог — великий програміст. Осмислити його людина не може, тільки його творіння.

У людини є душа, яка знаходиться одночасно в матеріальному і духовному світі. Задача людини в цьому світі — з'єднати своє самопізнання зі своєю душею, тобто підняти своє "я" на духовні рівні, з'єднати з Богом.

Молись. Проси все, що тобі необхідно... молитва - кращий спосіб отримати це.

Головне в молитвах — віра в те, що вони не залишаться без відповіді.

Звертайся до Бога своїми словами. Склади для себе свої особисті молитви. Це пробуджує сили і розширює можливості мислити.

Веди бесіду з Богом, як з своїм кращим другом, розповідай йому все.

Учись молитись і пізнаєш Бога, будеш зв'язаний з ним.

Молитва дає нові можливості, духовність, впевненість у підтримці Бога, його любові.

Світ влаштований за принципом "Все повертається..." Якщо хочеш, щоб Бог давав тобі, давай більше іншим... Чим більше віддаси, тим більше отримаєш. Це один із секретів успіху.

9. "Створюй відносини"

Дві самі найголовніші здібності, володіючи якими можна досягти всього, що захочеш, це уміння створювати і підтримувати відносини (комунікабельність) і здатність до навчання.

Правила поліпшення відносин

1. Не критикуйте, не жалійтесь, не звинувачуйте.
2. Будьте щедрими на похвалу, шукайте, за що можна щиро похвалити.
3. Думайте про бажання інших. Врахуйте їх.
4. Проявляйте величезний інтерес до співрозмовника.
5. Посміхайтесь.
6. Запам'ятайте імена людей. Звертайтеся до людини по імені.
7. Будьте уважним слухачем. Спонукайте говорити інших про себе самого.
8. Говоріть на теми, що цікавлять співрозмовника.
9. Давайте співрозмовнику відчуття, що ви визнаєте його важливість. Робіть це щиро.
10. Удосконалюйтесь.

Змінюєтесь ви — змінюються ваші переконання про свої можливості; змінюються дії — і ви отримуєте те оточення, котре хочете.

Ентоні Робінс учить «постійно і безперервно вдосконалюйся». Я постійно прагну до знань, шукаю нові, більш дієві шляхи. Це

вселяє мені впевненість, що я завжди можу чомусь навчитися, постійно розширювати свій світогляд, можу весь час рости.

У кінці дня задавайте собі питання: "Що я дізнався сьогодні? Який вніс вклад або що удосконалив? Що мені доставило радість?"

Три основні напрямки вдосконалення.

Фізичний розвиток. Глибоке дихання дає енергію, здоров'я, витривалість, радість. Фізичні вправи 10 хв щоденно — зменшують стрес, збільшують енергію, засіб від депресії, підвищують впевненість, дають відчуття благополуччя, регулюють вагу, підвищують витривалість, знижують болі в спині, шиї. Загартування - відро льодяної води на голову. Харчування - 10 склянок чистої води з шматочком лимона. Основа раціону - зелені овочі (70%). Їсти треба не поспішаючи: чим менше з'їсте, тим краще

Інтелектуальний розвиток. Задавати собі питання (вранці і ввечері, хоча б по одному). Читати пізнавальне, цікаве, виховне не менше 30 хвилин на день 1 книга в місяць, підкреслюючи ідеї і переказуючи їх 5 разів іншим людям. Розвивати пам'ять.

Духовний розвиток. Задача — усвідомити свою суть, перенести своє "я" у свою душу і стати вільним від обмежень матерії.

Але чи взагалі можливо визначити якийсь єдиний життєвий шлях, який був би типовим для успішної людини та який неодмінно вплинув би на її подальшу поведінку та успіх? Іншими словами - чи існує прототи успіху та чи можна змалювати цілісний портрет успішної особистості?

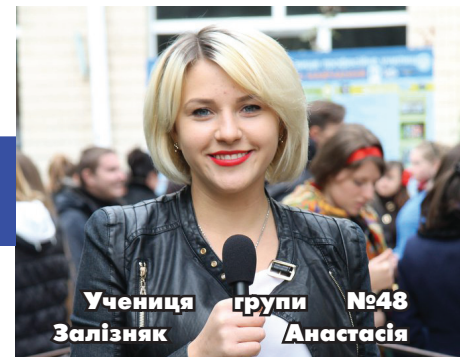
Перед тим, як відповідати на ці запитання, необхідно визначитися з тим, хто така «успішна людина» в ширшому, глобальному значенні. Якщо говорити про осіб, які, започаткувавши власну справу, досягли суттєвого успіху на Заході, то успішними підприємцями можна вважати таких людей, як Білл Гейтс (компанія «Майкрософт»), Генрі Форд (Ford Motor Company), Сем Уолтом (компанія Wal-Mart), Тед Тернер (телекомпанія CNN). Але якщо розглянути історію кожного з них зокрема, то будь-кому стане очевидним, що між ними мало спільного. Отже, чи можна взагалі говорити про якийсь єдиний, універсальний шлях до успіху?

Своїм досвідом запропонувала поділитися учениця 48 групи Залізняка Анастасія, яка навчається за спеціальністю «Комерційна діяльність» та відзначається своєю активною громадською позицією, цілеспрямованістю та перспективністю.

Досягти успіху. Що це означає? Я вважаю, що досягти успіху - значить прожити не впусту, не просто так. Нам дано не так багато часу на землі, і не варто витрачати його дарма.

Творчість, робота, допомога людям - хіба це не залишає слід людини на землі? Можливо, їх імена і не будуть пам'ятати потомки, як імена великих вождів, видатних вчених і талановитих художників, письменників, поетів, але залишиться щось значне, якщо людина зробить щось хороше для сім'ї, для друзів чи просто навколишніх.

Моя ціль - самовдосконалення та саморозвиток. Я не втрачаю можливості навчитися чомусь новому, адже, ризикнувши, ми нічого не втрачимо, лише здобудемо щось

Учениця групи №48
Залізняка Анастасія

нове і корисне для себе.

Як я поступила в наш навчальний заклад, я й не думала, що мені наскільки буде тут подобатися і я ніяк не зможу з ним розпрощатися. З першого дня я відкривала в собі нові таланти з кожним днем. А на сьогодні я є студенткою, що отримує обласну стипендію. Але, звісно, до цього було здійснено немало кількості досягнень: олімпіади міських та обласних рівнів, де я займала призові місця, участь у різноманітних проектах, конференціях, міжнародних конкурсах мас-медіа.

У мене свій шлях до успіху. Шлях не легкий. Він потребує дотримання певних правил.

Правило перше - працею над своїм характером. Необхідно кращі якості збирати в собі по краплі, накопичувати, зберігати. І тоді їх буде ставати все більше і більше.

Друге - вмій володіти собою. Дуже важливо контролювати себе в різних ситуаціях. Дуже важливо... і дуже важко.

Третє - бути терпеливим. Не все виходить з першого разу. Можна уваяти життя, як довгу дорогу з перешкодами, яку необхідно пройти до кінця і не звернути назад. Доведеться падати, вставати і продовжувати шлях, не здаючись. Найболючіше падати на початку та в кінці шляху. На початку - того, що перший раз боляче, в кінці - тому, що рани і синяки уже давно не загоюються і дають про себе знати від будь-якого дотику. Потрібно терпіти.

Коли життя набирає обертів, потрібно терпіти. Тебе штовхнули - встань і не лізь на ворога з кулаками, ти впав - піднімайся і не скигли, що тобі боляче, не жалій поранене коліно. Будь впертим на шляху до успіху. Це - четверте.

П'яте - не звертай увагу на малі неприємності на дорозі до великої цілі.

Шосте - будь впевнений в собі, і тоді ти виграєш. Програє той, хто скиглить: «Я не зможу». Хто говорить: «У мене все вийде! Я зроблю це. Я не здамся». І в кінцевому результаті саме він має рацію.

Сьоме - люби людей. Неможливо досягти успіху, ненавидячи і зневажаючи людей.

Без любові до людей ніколи не буде необхідних якостей, потрібних для шляху до успіху. Любити потрібно всіх. Потрібно пам'ятати, що в кожній людині, здавалося б, навіть в найгіршій, можна знайти часточку доброго, того доброго, що рухає всіма нами.

І останнє - люби життя, люби світ, в якому ти живеш, який ти повинен зберігати для інших.

Шлях до успіху - це дорога, яку кожна людина прокладає сама. І в залежності від того, як вона це робить, дорога вийде рівною або навпаки, чистою або запиленою. Я не хочу, щоб мій шлях був легким, тому що успіх не буде оцінений справедливо ні мною, ні іншими людьми.

Я хочу, щоб у мене все вийшло! І у мене все вийде!

Гавриш Н.Л., Петрова В.О. – викладачі спеціальних дисциплін, Залізняка Анастасія, учениця групи №48.

Ми продовжуємо рубрику «Молюсь за тебе, Україно, молюсь за тебе кожен час...» розпочату в «Молодіжному віснику», №64 (89) 2015 року.

Доленосні події 2014 року в Україні, які сколихнули все людство, торкнулися і глибин юних дитячих сердець.

Сьогодні до вашої уваги щоденник-сповідь «По той бік передової» Юхимець Мілени.

Продовження твору (Розпочато в №67 (97))

Щоденник-сповідь

7.11.14

Сумно, якось навіть самотньо, наче я втратив дуже близьку мені людину. Нічого не хочеться. Сьогодні мій день народження! З ночі на позиції. Чомусь інтуїтивно розумію, що в цей святковий для мене день тиші не буде. І ось на святанку понеслася - артилерійський обстріл, міномети, гради. Поливали майже до обіду. Слава Богу, все обійшлося. Хлопцям у таборі теж довелося не солодко. Під обстрілом святковий стіл не накривав! Але ніхто й не підозрював, який сюрприз на нас чекав з настанням темряви. Несподівана зустріч з сусіднім підрозділом мало не призвела до перестрілки. Поки розібралися хто є хто, хвилини здавалися годинами. Складно вночі на пальцях пояснити, що ти не сепаратист. Відсутність приладів нічного бачення та зв'язку між підрозділами могли призвести до сумних наслідків ... Було б дуже прикро постраждати від своїх у власний день народження. Цього разу пронесло. Що наступного разу?

А ще я сфотографувався, гарне фото буде на пам'ять моєї Оксаночки.

Так захотілось тобі написати:

«Люба Оксано! І хоч я тут, душею поряд, там де ти... Для мене так важливо знати, що з тобою все гаразд. Що ти прокидаєшся кожного ранку щаслива і здорова і поспішаєш на навчання. Я знаю, ти стараєшся, бо ти моя молодчинка, завжди робиш так, щоб я пишався тобою.

Мені подобається, коли ти радієш, як маленька дитина. Пам'ятаєш, як я виконував твої бажання цілий день? Мені так шкода, що не можу цього зробити зараз. Але пам'ятай, я завжди поруч із тобою, якби тобі не було важко і сумно. Не плач тільки, я обіцяю, ми переможемо цю кляту війну. Посміхайся частіше, ти дуже гарна. Ще так хочеться тобі так багато сказати. Ти весь час кажеш, що нам потрібно поговорити. Про що, моя любя Оксаночко?»

***

Як він там, сам сьогодні, без моєї допомоги, - повертався, розмірковуючи Помічник, - сміливий, в бою не ховається, друзям допомагає, уже двічі рятував його, все норює собою закрити товариша, ще час його не прийшов.

12.11.14

Ранок сьогодні був тихим і сонячним. Прогріли техніку, яка довго не заводилася. На диво, на нашій ділянці фронту була тиша. Думаю, що сепаратисти теж не раді снігу і морозу. Відвезли поряд сніданок на передову. Ближче до обіду поновилися короткі перестрілки, але вони швидко закінчувалися. Кілька разів було чути міномети. Ось такий у нас режим припинення вогню. А в цілому день пройшов без втрат. Це радує. А ще до нас прибавився чорний песик. Не знаю, де він узявся, але гарненький такий, все біля ніг в'ється, але напередодні обстрілів, помітив, що кудись зникає, що не дозвешся, мабуть, наш чотириногий друг так нас попереджає про біду.

22.11.14

День традиційно почався дуже рано і тривожно. Основним завданням було витягнути другу партію наших хлопців з терміналу. А це дуже небезпечно. Відправляючи конвой, ти сидиш не випу-

скаючи станцію з рук, вслухаєшся в кожен шорох ... І ось ти вже зустрічаєш наших цілими і неушкодженими!!! Всі ... тепер додому, нас поміняли, виходимо .... Додому (Слов'янськ вже як будинок) - митися, відпочивати. Все супер.

30.11.14

Сьогоднішній день почався дуже рано. Провели часткову заміну наших на терміналі, завдяки водіям все пройшло нормально і швидко. Хлопці повернулися втомлені, але радісні. Відпочивають, відмиваються і відсипаються. Чекаємо інших. Потім знову почалися каруселі. Жорсткі. Знову ж всі зусилля на старий термінал. Тільки зараз начебто перепочинок. Тихо. Бої йшли в будівлі самого терміналу. Один убитий, 8 поранили. Завдяки роботі медиків все в безпеці. Було дуже важко, але наші зуміли утримати позиції і зберегти контроль над старим терміналом. Так що аеропорт залишається під нашим контролем. Слава Україні!

2.12.14

О 9:00 початок перемир'я. О 6:00 підйом і на позицію.

Дано наказ: вогонь без команди не відкривати. На наш подив до обіду тиша. Вирішили їхати «додому». І ми не помилилися, до вечора на нашій ділянці повна тиша. Правда, на півночі і півдні було чути окремі вибухи. Тому всі займалися господарськими справами. Хто по дрова поїхав, хто прибиранням займався, хто спати ліг. А мені нарешті випала можливість протестувати планшет, які нам прислали волонтери. Планшети з артпрограми просто клас! Відразу зрозуміло, що хлопці з величезною відповідальністю ставляться до своєї роботи!!! Величезне спасибі всім вам за те, що ви є!!!

3.12.14

Як виявляється, серед переданих планшетів був один, який передала маленька дівчинка на ім'я Вероніка. Свій власний планшет!

Вони нам зараз дуже допомагають - зручні, замінюють карти, навігатори, дальноміри.

15.12.14

У нас вже сьомий день реального перемир'я. Тиша повна. Займаємося технікою, побутовими питаннями. Три дні тому приїжджала лазня. А ще задавали питання з приводу нової форми - відповідь вбила наповал!!!

- А ми думали, що у нас всі форму отримали... А хлопці ходять в драних грудках!!! Нікому до нас немає діла. Зате деякі по новій пошті посилки по десять кіло додому відправляють. А у когось в штабі є аж три комплекти.

Але хоч пообіцяли вирішити цю проблему:

- Видамо, коли волонтери підвезуть! А ще сьогодні розвідка дала нову інформацію - сепаратисти подекують, якщо наверху не домовляться, то буде знову «дуже жарко». Так і живемо, то в очікуванні форми, то в очікуванні «спеки».

17.12.14

У Пісках під донецьким аеропортом отримують наші зранку інформацію від розвідки: на вас вирушає сепаратистська колона з 51-го танку, тримайтеся. А наших хлопців не більше двадцяти. Й на усіх три

гранати, сім мух, агс і дві снайперські гвинтівки. Будь - хто на їх місці вже б почав шукати білу ганчірку та телефонувати моторолі про капітуляцію. Тільки не наші!!! Наших оголеними руками, тобто танками, не візьмеш. На передовій вулиці розподілили всі будинки між собою, по одному бійцю на будинок. Нарobili коктейлів молотова, благо в декого був майданівський досвід. Зайняли позиції й чекають. Годину чекають, дві, три. Так непомітно настає вечір. Один з бійців не витримав та й викликав командира по рації:

- Що будемо робити?

У відповідь:

- Кожний сам за себе, тримайтеся хлопці, бо я вже втік. Хлопці у розпачі, але розуміють, що вночі танки вже не полізуть. Приходять до блок-хати, а командир там сидить з чаєм та новини Новоросії по телевізору дивиться. Жартівник. А танки в іншому квадраті пройшли. На війні, як і в житті, - завжди є місце і мудрості, і жартам.

22.12.14

Не знаю, чи ти біля мене є, чи ні, дорогий мій Помічнику, але твоя таємна мюзика звучить тихим щемом у моїй душі, наче ти вислуховуєш мою безпорадність змінити щось, я боюсь телефонувати мамі, тому що мені страшно, показатись слабким. Не залишай, будь зі мною в ці хвилини моєї людської слабкості. Так багато дивився фільмів про війну, захоплювався подвигами героїв, але то в кіно, а це в реальному житті, головним героєм якого ти сам.

23.12.2014

І ось схоже на те, що прийшов кінець перемир'я. Вже третій день поспіль як поновилися артилерійські обстріли. Звісно, не такі інтенсивні, як раніше, але не менш небезпечні. Сепари б'ють без розбору по селах, блок-постах, посадках. А ще ці виродини перенесли свій дозорний пункт до нас під ніс, а обстріляти їх не можемо - наказ. Інформація від нашої розвідки теж не радує. Диверсійно-розвідувальні групи противника активізувалися. Кілька днів тому, вночі зіткнулися з невідомою ДРГ. У бій не вступили, вирішили відійти. Причина проста - повна відсутність зв'язку між підрозділами. Адже так і своїх можна перестріляти.

Будь-яке перемир'я завжди закінчувалось війною. Хочеш миру - готуйся до війни.

27.12.14

Є речі, від яких кремезні відважні дядьки змінюються в обличчі, а в кутках очей з'являються веселі теплі промінці. Це дитячі листи і малюнки.

Солдатські руки обережно відкривають конверт з написом «Повертайся живим!», в середині аркуш зі шкільного зошиту заповнений каліграфічним почерком: «Дорогий солдате! Хоч я і не знаю твого імені...». Очі

Учениця групи №48 Юхимець Мілена

бігають рядками, а подумки десь за сотні кілометрів, заходиш у домівку і обіймаєш батьків. А ще з конверту з'являється оберіг з іконками, який відразу чіпляється на шию! Боже збережи!!

31.12.14

Як важко, коли на твоїх руках помирають ті, хто ще вчора прикривав тебе. А сьогодні твої руки в його крові, він вже не відкриває очі, не дихає і ти не знаєш що робити!!! Ось такий тобі новий рік.

Той ранок був дійсно похмурим. Небо все затягнуте і неприємне. Накрапав холодний дощ зі снігом. Ми сіли у танки і виїхали із дислокації на блокпост, який обстрілювали бойовики. Чомусь пригадалося про манну кашу з грудочками, яку я так не любив у дитинстві. Тоді я хотів її понад усе. А потім мене відволік постріл - у наш танк влучила граната. Для мене зупинився час: я раптом згадав свій велосипед, і перше вересня, і свою Оксану, а потім схопив гранату і стрибнув. Це сіре небо. Чи то я на нього дивився, чи то воно на мене? Я знав, що цей момент настане, чекав на нього. Мені не було страшно зовсім. Я перестав відчувати холод і біль, бачив лише затягнуте небо. Я й досі не знаю, чи щасливий кінець цієї історії. Але знаю те, що життя прожив з честю.

- Я повертаюсь, так? - ледь чути запитав у Помічника.

- Так, все закінчилось, нам пора, - неспішно він відповів мені, наче розумів, що моє прощання з цією невеличкою частинкою Землі було невимовно важким.

Пригадалась красуня мама, сивочолий батько і моя наречена Оксаночка.

Ми довго мовчали дорога була важка, все спогади, спогади, наче в кінофільмі прокручувалось моє життя. І врешті, наважившись, я запитав:

- Скажи мені, мій Янголу-охоронцю, заради чого це все? Так боляче, матері рідко телефонував а ще, а ще я так і не дізнався, про що ж хотіла розповісти моя Оксана?

- Подивись ось туди.

Переді мною відкрився дуже гарний простір, де було багато, багато світла і неземної краси - а посеред цього простору несподівано з'явилися двоє дітей, які йшли, мабуть, на параді вишиванок, взявши за руки.

- Це майбутнє цієї маленької часточки Землі, яку там, у нас, називають серцем планети, а ви тут - Україна.

А ось ці славні малеча - це син твій і дочка (двійнятка). І ти далі житимеш у їхній пам'яті...

Осінь чудова пора року!

Благодійний ярмарок «Щедра та гостинна наша Україна»

Розповідають активні учасники

Майстер В/н Преловська О.Л. з учнями групи в очікуванні покупців

Свято Покрови Пресвятої Богородиці має важливе історичне значення. З давніх-давен козаки під покровительством Богородиці захищали українську землю. З вірою в серці український народ сподівається на благословення Божої Матері.

У цей складний час кожен українець прагне доторкнутись до народних звичаїв та традицій – це є проявом патріотизму та національної самосвідомості.

У фестивалі – ярмарку «Щедра і гостинна наша Україна» ДПТНЗ «ВМВПУ» щорічно втілює українські традиції та вносить свій вклад у культуру та національний дух.

У цьому заході брав участь весь педагогічний колектив навчального закладу та його учні, зокрема і я – Іваніщев Ярослав – учень першого курсу. Учні групи №39 проводили майстер-клас із виготовлення витинанок, торгували випічкою та кондитерськими виробами: тортами, тістечками, пирогами, піцою. А допомагали нам, звичайно, керівництво групи – наш класний керівник Стець Ірина Іванівна та майстри виробничого навчання: Домінов Михайло Артурович і Преловська Оксана Леонідівна.

Кожна група відзначилася креативним підходом до ярмарку: деякі вражали своїми майстер – класами з виготовлення різноманітних виробів, інші – приготованими стравами. Під час цього заходу проводилися такі конкурси, як

Посіпака в інтерпретації учня групи №39 Кравчука Владислава

«Довга коса – жіноча краса», «Vtormodels VMVPU», «Дари природи» та багато інших конкурсів та розваг, а також лотерея, у якій розігрувалися цікаві призи.

У конкурсі «Vtormodels VMVPU» (презентація одягу з вторинної сировини) брав участь і учень з нашої групи Кравчук Владислав, який був одягнений у костюм «Мінйона» з мультфільму «Нікчемний Я», а майстер-клас із виготовлення витинанок проводив Юрківський Андрій.

На ярмарок були запрошені представники державних установ, громадські організації, діячі культури, учасники АТО.

Вже багато років гостями ярмарку є жителі всього міста Вінниці, а також випускники училища. Кошти, які були зароблені під час усього заходу, спрямовуються на допомогу дітям-сиротам, дітям з малозабезпечених сімей та дітям, які потребують нашої допомоги.

Мені дуже приємно, що в нашому навчальному закладі проводяться такі фестивалі – ярмарки, адже вони формують почуття патріотизму у молоді, і закликають творити добро.

Іваніщев Ярослав,
учень групи №39

Восени відбувається багато різноманітних урочистостей. Святова осінь не пройшла й повз наш навчальний заклад. Відбувся благодійний ярмарок «Щедра та гостинна наша Україна» в переддень свята Покрови Пресвятої Богородиці та Дня Українського козацтва, 13 жовтня. А тепер 14 жовтня святкується ще й День захисника України.

З давніх часів було відомо, що число 13 приносить особливий успіх, позитивно впливає на життя людини. Думаю, що й нашій ярмарці число 13 принесло особливий успіх та позитивно вплинуло на всіх учасників цього заходу.

До ярмарку долучилися всі учні нашої групи, а також їх батьки.

Напевно, на меті кожної групи було залучення всіх учнів до сумісної праці, участі та взаємодії один з одним. Саме цей захід зміг розкрити таланти та можливості учнів нашої групи. Ми створювали найрізноманітніші вироби, проявляли свій хист і здібності. Одна частина групи займалася оформленням наших столів та продавців, друга частина працювала над створенням костюма з вторинної сировини, третя – активно залучилася до майстер-класу з техніки оригамі і конкурсу виробів з природного матеріалу, хлопці змагалися в силі та спритності. Найголовніше, що ми отримали – це масу позитивних емоцій від цього свята.

Майстер-клас групи №10 на чолі з майстром в/н Лукашенко М.М.

Свято вдалося дуже веселим, можна було розважитись: потанцювати, поспівати, взяти участь у конкурсах і забавах, а також скуштувати справжніх українських страв – від козацького духмяного кулешу до запашної випічки. Ярмарок приніс дух українства, який пронизав це дійство своїми танцями, піснями, вишиванками та стравами.

Свято надало можливість кожному з нас ще раз зануритись у колорит народних звичаїв і традицій. На ярмарку також були майстер-класи різноманітних технік, виступ художніх колективів училища, цікаві конкурси та розваги, розіграш лотереї «Небайдужі серця», виставка-конкурс «Дари Поділля».

Дуже весело та незабутньо пройшов ярмарок! Як на мене, саме тут можна було з головою поринути в українську культуру, відчути багатство українського народу, отримати

Вадим бажає перемоги

безліч вражень та умінь, підтвердити що ми всі є українцями. Надіюсь в подальшому ця традиція залишиться такою ж яскравою та лише буде вдосконалюватися з часом! Велика подяка нашим батькам за підтримку та допомогу в організації!

Тютюнник
Аліна
та учні групи №10

Тютюнник
Аліна
та учні групи №10

Тютюнник
Аліна
та учні групи №10

ЕСТАФЕТА ПОКОЛІНЬ

**«Батьки і діти! Діти і батьки!
Нерозділиме і одвічне коло.
Ми засіваємо життєве поле,
І не на день минуций,— на віки».**

Б. Олійник

Не можна бути справжнім громадянином своєї країни, коли ти не усвідомлюєш свого коріння, коли ти не знаєш історію свого народу і своєї сім'ї.

В усіх народів світу існує повір'я, що той, хто забув звичаї своїх батьків, карається людьми і Богом. Він блукає по світу, як блудний син, і ніде не може знайти собі притулку, бо він загублений дияволом свого народу.

Наш великий поет Тарас Шевченко, звертаючись до України як до матері, що вічно страждає, питається:

Чи ти рано до схід-сонця

Богу не молилась?

Чи ти діточок непевних

Звичаю не вчила?

Як бачимо з цих слів Шевченка, не вчити своїх дітей звичаїв, не передавати мудрість і досвід народу від покоління до покоління — це такий же великий гріх для матері, як і гріх не молитися Богові.

Безцінним є й історичний досвід поколінь, тому перейняти його естафету, засвоїти якнайкраще — дуже важливо для молоді. Славна Україна наша героїчними сторінками історії, мужністю борців за її волю. Згадуються слова Тараса Шевченка, які мають закарбуватися у свідомості кожного українця:

Все розберіть... та й спитайте

Тоді себе: що ми?..

Чиї сини? Яких батьків?

Яскравим прикладом вищесказаного є родина Саєнків, у якій від дідуся до онука передається естафета навчання та виховання у ДПТНЗ «ВМВПУ». Саме в цій родині дідусь є авторитетом для своїх дітей та онуків, саме тут шанується історичний досвід своєї сім'ї, саме тут діляться

мудрістю від покоління до покоління

Саєнко Володимир Григорович навчався у ДПТУ-4 з 1967 року по 1968 рік, за професією «Монтер зв'язку-лінійник». Майстром виробничого навчання були Лейбович Михайло Олександрович та Кривий Микола Григорович.

У той час навчальний заклад знаходився в старому корпусі по вулиці Червоних курсантів. «У нашій групі була баскетбольна команда, у якій я брав участь. На змаганнях серед усіх училищ Вінниці ми зайняли перше місце. Пригадую, як приймав участь у художній самодіяльності. Після закінчення навчання був направлений на роботу в «Будівельно-монтажний

поїзд зв'язку №11», м. Свердловськ. Коли моя донька Саєнко Олена Володимирівна в 1989 році закінчила школу, то я їй порекомендував навчатись у ПТУ-4. Я вважаю, і мав нагоду неодноразово в цьому пересвідчитися, що саме в даному навчальному закладі висококваліфіковані педагоги, які дають багато корисних знань і саме головне з використанням сучасних інформаційних технологій. Відчувається атмосфера взаєморозуміння. Дочка навчалася з 1989 по 1992 рік з професії «Телеграфіст-оператор». Класним керівником була Корженко С.Г. Зі спогадів моєї дочки Олени – Світлана Гаврилівна була для всієї групи не тільки викладачем та наставником, але й рідною людиною для кожної учениці, кому матір'ю, кому

сестрою.

На сьогоднішній день в навчальному закладі навчається мій другий онук – Василенко Андрій Олександрович, тому що старший онук Іванов Владислав Юрійович закінчив навчання у ДПТНЗ «ВМВПУ» у лютому 2015 року, отримавши диплом зі спеціальності «Комерційна діяльність».

Владислав вирішив здобувати вищу освіту за профілем, тому вступив у Вінницький торговельно-економічний інститут за напрямком «Економіка підприємства».

Молодший онук Андрій з вересня 2015 року навчається в даному навчальному закладі за професією «Агент з постачання», та займається у секції боксу.

Із впевненістю можу сказати, мої нащадки зробили правильний вибір, прислухавшись до моєї поради щодо професійного навчання, тому що у ДПТНЗ «ВМВПУ» такий колектив, який сформує гідну особистість нашої держави, підкаже правильний життєвий та професійний шлях, а саме найголовніше залишить у пам'ять теплі спогади про той чудовий та яскравий період у житті кожної людини – навчання».

**Василенко Андрій, учень групи №23,
Петрова В.О., викладач спеціальних дисциплін**

Крок до відкриттів... або поради досвідченої

**Дорогі першокурсники,
сьогодні Ви робите перший
крок до відкриттів та нових
досліджень. Освіта – той
надійний фундамент, на яко-
му будується благополуччя
країни.**

У вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі працюють без перебільшення професіонали, справжні майстри своєї справи. Вони вмюють виявляти таланти та розкривати здібності у своїх учнів, давати необхідні в житті знання та дарувати їм справжні людські цінності.

Навчаючись три роки в даному навчальному закладі та маючи певний досвід, знаю всі перешкоди на тернистому шляху до знань, тому хочу дати декілька важливих порад:

- Не бійся! – найголовніший твій ворог це страх, який створює багато перешкод.

- Не соромся! – не забувай проявляти себе не лише у навчанні, а й у дозвіллі. Займайся спортом, танцюй, співай поки у тебе є можливість.

- Будь цікавим, креативним та допитливим! – і лише тоді станеш «володарем світу».

- Прагни до нового, незвіданого, рости і розвивайся – все це дозволить тобі досягти успіхів. А для того, щоб досягати власної високої мети, потрібно багато й наполегливо працювати.

Нехай роки навчання в училищі запам'ятаються Вам на все життя! Добре вчіться та проявляйте себе. Але й не забувайте відпочивати, бо відтепер ви у дружньому родинному колі Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища!

**З найкращими побажаннями,
випускниця 2015 р.,
Ткачук Олена**

ВЧИТЕЛЬ, ЯКИЙ ПОКАЗАВ МЕНІ ДОРОГУ В ЖИТТЯ

Школа, будні, підручники, дзвоник на урок – все це висвітлюється в моїй пам'яті як яскрава картинка уяви відомого художника. Кожний момент з шкільних буднів я пам'ятаю як сьогодні: перший буквар, перші жарти з нових слів, перші вивчені вірші, перші сльози, перші недоспані ночі, перші формули та теореми та хибкі кроки у доросле та перспективне життя.

І на тлі всіх цих подій, усмішок та позитивних емоцій появляється він: суміш батька та матері, супер героя та доброго чарівника, охоронця та мудреця – вчитель. Для кожного другого підлітка, вчителі - це просто ті люди, які вчать та вчитують свій предмет, аби отримати прибуток, часто без явного бажання щось донести. Декому здається, що це є тирані, які занижують оцінки, та пригноблюють унікальні можливості та вміння кожної особистості. А є й такі кадри та дублери відомих сценаріїв, що скандують та нехтують вказівками та порадами, спираючись на те, що це все не потрібно і ніколи не знадобиться в тій чи іншій ситуації. У контрастку таких аргументів хотілося б сказати, що ці наклепи є певним розладом віри в краще та неймовірно майбутнє, яке б не було таким вкомплектованим та багатим на досягнення без наших рідних вчителів.

Математик, біолог, фізкультурник, хімік, історик – носії цікавинок, відкриттів, божевільних новин і експериментів. Комуś ці люди показали істинний шлях, для мене ж першовідкривачем безкрайнього океану під назвою світ є – це перший вчитель. Мені ця людина багато чого внесла в моє крихке, несміливе серце. Показала істину, відкрила очі на ті питання, відповідь на які відгадати було б не можливо, подарувала шанс стати на ноги і завжди бути напоготові. Бути хоробрим та вміти любити свою рідню, не піддаватись поганому впливу, а в жилах тримати надію. Хтось може всупереч сказати: «Але вчитель це ж не Бог, і не ікона якій ми молимося». Так, це така ж людина, як всі ми, так

само працює, вчиться над своїми помилками, вдосконалюються і пізнає щось нове. І вносить в кожного з нас свої чари, робить з нас особистостей, які здатні вижити у цьому жорсткому світі.

Науковці, експерти, декани, професора – це є вища ланка від початкового етапу формування самостійної людини, яка дотримувалась принципів та дотацій великого філософа шкільної доби. Нестора свого слова, який намалював картку нового та незрівняного світу, дав стимул на підкорення вершин, створив умови на ефективні та впливові вчинки. І виконав головне завдання долі – відкрив ворота у чисте небо, де завжди посміхається сонце та пролітають птаці. Де є працевлаштування, щасливі робочі будні, вірні друзі, чудові відносини із соціумом та багато здійснених мрій. Там, де в тобі бачать індуктивну та самореалізовану індивідуальність, там, де від тебе чекають змін у конструкції застарілого механізму. У тих місцях, де ми покажемо себе з кращої сторони і з гордо піднятою головою. Під час бурхливого потоку думок, з яких хаотично ми промовимо одну лише, але справжню фразу: «Вчитель – мій компас та вірець».

Саме тому, вчитель показав мені дорогу в життя,

простилаючи доріжку у загадкові простори та терени майбуття. На завершення хотілось просто подякувати за все, що було зроблено, за всі поради та всі зусилля, за дійсно потрачені нерви та сили, за підтримку та натхнення, за працю та науку. Низький уклін тобі Вчителю!!!

**Смирчинський
Артур,
учень групи № 5**

НАШІ ДОСЯГНЕННЯ

На початку навчального року провели першість училища з футболу серед навчальних груп як хлопців так і дівчат.

Серед хлопців на базі 9 класу: 1-місце зайняла група №10; 2-місце група №2; 3-місце група №41, на базі 11 класу: 1-місце посіла група №33; 2-місце група №25; 3-місце група №22.

Серед дівчат на базі 9 класу: 1-місце зайняла група №18; 2-місце група №10; 3-місце група №2 та група №29, на базі 11

класу: 1-місце посіла група №25; 2-місце група №17; 3-місце група №8.

За результатами цих змагань були сформовані збірні команди дівчат та хлопців. У вересні наша збірна дівчат взяла участь у турнірі з футболу, присвяченому Дню фізичної культури і спорту, здобувши 2 місце.

Все відбувалося на базі Вінницького ВПУ сфери і послуг і слід відмітити високий рівень проведення змагань.

У турнірі взяли участь 6 команд:

«Вінкар» (Вінниця), ДПТНЗ «ВМВПУ», Вінницького ВПУ сфери і послуг, Медколедж-1 (Вінниця), Медколедж-2 (Вінниця), «Інтеграл» (Вінниця).

1 місце «Інтеграл»;

2 місце ДПТНЗ «ВМВПУ»;

3 місце Вінницьке ВПУ сфери і послуг.

У жовтні місяці наша команда взяла участь у відкритому традиційному турнірі з футболу серед збірних команд дівчат. У турнірі взяли участь 4 команди: збірна Одеської області; збірна МОН представ-

лена учнями ДПТНЗ «ВМВПУ» та учнями школи №11, «Інтеграл» (Вінницька область); «Колос» Козятинський р-н.

У першій зустрічі ми зіграли нічию зі збірою Одеської області.

Друга гра була менш вдалою, наша команда програла команді «Інтеграл» (Вінницька обл.). Третю гру наша команда виграла у Козятинського р-ну.

Моргун В.В., викладач фізичної культури

Футбольна команда дівчат училища та школи №11 з тренерами Супруном С.І., Цибрієм В.Д., Моргун Р.В.

Торт переможцям. Хлопці групи №33 зайняли 1 місце по футболу в училищі

ФІТНЕС НА ВУЛИЦІ

Хочете бути сильними, здоровими, красивими? Будьте ними. Приступайте до фізичного самовиховання, не відкладаючи початок на завтра.

Сходи - чудовий тренажер, за допомогою якого можна проводити і силові тренування, і кардіотренування на вулиці. Пропонуємо для початку ось такий варіант. Для нього вам знадобляться сходи з трьома прольотами.

1. «П'яти вниз», 20 повторів.

Встаньте на нижню сходинку так, щоб з неї звисали п'ять, перенесіть вагу тіла на носки і для стійкості візьміться за перила. Плавно опустіть п'ять вниз, утримуючи рівновагу. Поверніться у вихідне положення і повторіть.

2. Бічні підйоми, 2-3 повто-

рення.

Поверніться до сходів правим боком і тримаючись за поручні ступніть лівою ногою через сходинку. Праву поставте на щабель вище і знову винесіть ліву ногу через щабель. На наступному прольоті поверніться до сходів лівим боком і виконайте ту ж послідовність рухів. Спустіться і повторіть.

3. Підйоми з присіданнями, 2-3 повторення.

Швидко кроком підніміться до наступної сходової площадки. Виконайте 10 присідань. Аналогічним чином подолайте ще 2 прольоти. Швидко зійдіть вниз і повторіть.

4. «Вгору і вниз», 2-3 повторення.

Підніміться по сходах кроком, не пропускаючи жодної сходинки. Перший проліт (як пра-

вило, це 10 сходинок) ступайте з правої ноги. Другий - з лівої. Третій - знову з правої. Швидко зійдіть вниз і повторіть.

5. Підйоми з випадами, 2-3 повторення.

Підніміться на проліт, виконуючи випади з правої ноги через 1-2 сходинки і регулюючи довжину кроку (стежте, щоб коліно не виходило за проекцію носка). На наступному прольоті виконуйте випади з лівої ноги. Проїшовши три прольоти, спустіться вниз швидким кроком і повторіть.

Щоб тренування на сходах приносили вам тільки користь, дотримуйтеся наступних правил.

Уважно вибирайте сходи. Вони повинні бути добре освітлені і мати поручні. Сходинки повинні бути міцними, без вибоїн.

Перед тренуванням тро-

хи розімніться. Найпростіший спосіб - наступати на нижню сходинку, як на степ, протягом 5-10 хвилин, намагаючись при цьому активно рухати руками. Потягніть м'язи гомілок, литок і стегон, щоб уникнути травм.

Рухайтесь в комфортному темпі (до появи поту), особливо якщо ви в фітнесі поки новачок. Якщо зовсім не під силу, передихніть між прольотами. Притримуйтеся за перила, розподіляючи навантаження між верхньою і нижньою частиною корпусу.

Правильно підберіть взуття. Кросівки повинні бути зручними, легкими і з хорошою амортизацією. Їх носова частина повинна бути захищена повітряною подушкою, а підошва - пом'якшувати удари в області п'яти. Крім того, підошва не по-

винна ковзати.

При русі по сходах стежте за поставою: якщо будете сутулитися і нахилитися вперед, можете пошкодити нижній відділ спини.

У тренуваннях на сходах є протипоказання - це проблеми з хребтом, варикозне розширення вен, підвищений тиск і надмірна вага. Тим, у кого таких проблем немає, радимо користуватися сходами частіше. Зокрема, відмовитися від ліфта.

Дослідивши вплив звичайного підйому по сходах на організм людини, американські лікарі Бренд Пейті і Дейвід Херрінгтон сформулювали висновки так: «Кожна подолана сходинка продовжує життя людини на чотири секунди»

Петелько О.К., викладач фізичної культури

ТВОЄ ЗДОРОВ'Я У ТВОЇХ РУКАХ!

**Бережи здоров'я змалку
Бо хазяїн тіла-ти.
Щоб життя прожити довге,
Себе треба берегти!**

В.Стебенев

Сучасна людина майже не звертає уваги на своє здоров'я, палить, вживає алкоголь. Але її ресурси не можуть бути невичерпними. Ми беремося за розум тільки тоді, коли вже відчуваємо, що далі так тривати не може. Недарма кажуть: «Тільки тоді ціну здоров'ю визнаєш, як його втратиш».

Як відомо, людина не може жити окремо від довкілля. Їй потрібні кисень, вода, їжа, тому зрозуміло, що здоров'я людини більшою мірою залежить від екології і, звичайно, від того, що вона споживає, тобто від харчування.

харчування.

Зв'язок харчування і здоров'я була помічена ще в давнину. Люди бачили, що від неправильного харчування діти погано ростуть і розвиваються, дорослі хворіють, швидко втомлюються, погано працюють і гинуть.

Їжа є одним з найважливіших факторів навколишнього середовища, що надає вплив на стан здоров'я, працездатності, розумового та фізичного розвитку, а також на тривалість життя людини.

Їжа — невід'ємна частина людини. Якщо говорити про культуру харчування, то це означає не тільки чистий стіл із виделкою і ножем та білосніжною скатертиною, — це, насамперед, вміння вживати збалансовану

їжу. Якщо ж ігнорувати це, то, звісно, матимемо проблеми зі здоров'ям.

Правильне харчування — це конкретний і постійний час для прийому їжі. При цьому прийом їжі розподіляється протягом доби не тільки за кількістю калорій. Не менш важливі й хімічні елементи, що містяться в їжі. Крім цього, враховується кількість страв у щоденному раціоні людини. Розподіл продуктів за часом прийому залежить від їх складу. Такі білкові продукти, як м'ясо чи риба, варто вживати під час сніданку чи обіду, оскільки вони тонізують нервову систему. А ось перед сном корисно їсти кисломолочні продукти. Так само корисні і фрукти з овочами, оскільки дають мінімальне навантаження на шлунок.

Фахівці так само не радять пити на ніч чай, каву, оскільки це активізує нервову систему і може, як і у випадку з зайвою кількістю їжі, погіршити ваш сон. Не забуваємо так само гарненько пережовувати те, що ми їмо. Важливо так само пам'ятати, що телевізор, як і застілля бесіди або читання книг під час їжі відволікають від правильного прийому їжі, за що ваш шлунок вам спасибі теж не скаже.

Їжа — це маленький острівець щастя для голодного шлунка, але в той же час не варто робити з неї культу. Стежте за своїм харчуванням! Якщо ви не подумаете про те, як ви харчуєтесь, про це не подумает ніхто. Здоров'я у ваших руках!

Гладка Л.І., викладач

НА ЕКСПЕДИЦІЙНОМУ МАРШРУТІ

У рамках Всеукраїнської краєзнавчої експедиції учнівської молоді «Моя Батьківщина – Україна» учні нашого училища здійснили краєзнавчо-дослідницьку подорож по місцях нашого рідного міста, змістовий напрям експедиції стосувався географії рідного краю.

Експедиційна група складалась з 12-ти осіб, це переважно учні 46 та 33 групи. Визначившись зі складом групи, нами для дослідження було обрано Сабарівський лісовий масив, відомий ще, як урочище «Городище», який має як історичну так і природничу цінність для мешканців нашого міста. Далі нами було виокремлено низку проблемних питань, одним з яких (найбільш гострим) є екологічна ситуація даного району.

Юними дослідниками-краєзнавцями було розроблено маршрут експедиції, який стосувався 3-х напрямків діяльності групи, по перше - це природно-географічна характеристика об'єкту, історико-культурна цінність «Городища» та екологічна ситуація даного району дослідження.

Мені, як керівнику даної експедиції найприємніше

було бачити злагожену роботу групи, вміння працювати в колективі, адже тільки тісна співпраця пліч-о-пліч дасть вагомий результат.

Окрім дослідницької роботи учні мали змогу потоваришувати один з одним, налагодити стосунки між собою та й загалом поєднати дослідницьку справу з активним відпочинком.

Я дякую учасникам експедиції за можливість гарно та з користю провести час, та надіюсь продовжити наші дослідження, адже ми з вами маємо ще безліч незавершених справ.

Любіть та бережіть природу рідного краю, примножуйте її багатства і тоді вона віддячить нам за кожен хорошу справу!

Кермаш В.С., викладач суспільних дисциплін

Юні туристи-краєзнавці

Учасники експедиційної групи

Дослідження історико-краєзнавчих об'єктів Олександрю та Іриною

ПОДОРОЖ ДО «КАРАВАНУ»

Наша група №25 мала нагоду відвідати підприємство «Караван» по виготовленню газованої води і на власні очі побачити весь технологічний процес. Нас чекали незабутні враження, змістовна розповідь.

Виявилось, що до виготовлення води «Караван» відносяться старанно.

ВФ «Панда» виготовляє безалкогольні напої під торговою маркою «Караван» з 1996 року. Підприємство випускає та реалізує продукцію під власною торговою маркою «Караван».

Асортимент ТМ «Караван» - це лимонадні, соковмісні напої та артезіанська вода. Всі солодкі напої «Караван» виготовляються на основі натурального цукрового сиропу, який проходить подвійну фільтрацію. За цією технологією досягається прозорість лимонадних напоїв «Караван».

По кожній партії продукції проводиться власною лабораторією контроль підприємства.

Такий системний аналіз дозволяє забезпечити стабільність якості напоїв.

Виробничий комплекс розташований на околиці м. Вінниця.

Місія виробничої фірми «Панда» - збереження, підтримання та покращення здоров'я і життя людини.

Споживач та його вимоги є основою для прийняття будь-яких рішень на підприємстві. Принцип компанії - виготовляти тільки ту продукцію, яку хочемо споживати ми самі та наші діти.

На протязі своєї діяльності підприємство працює стабільно. З року в рік тут проводиться модернізація виробництва, запроваджуються інноваційні процеси, нові технології виробництва

та системи управління менеджментом.

У 2006 році підприємством було закуплено нове обладнання, а саме - один пакувальник та дві етикетировочні машини, які зробили швидшим процес виробництва товару.

Протягом 2007 року підприємство реалізувало інвестиційний проект «Модернізація виробництва безалкогольних напоїв», метою якого є розширення виробництва безалкогольних напоїв, а саме заміна існуючого обладнання на більш потужне. Термін окупності проекту становить 5 років, сума інвестицій склала 9 млн. дол. Це означає, що виробничий комплекс підприємства повністю оновлено. Встановлене сучасне обладнання компанії Krones дозволяє випускати напої, що потребують високої гігієнічної куль-

Учні групи № 25 на підприємстві «Караван»

тури виробництва.

Завдяки реалізації проекту підприємство стало випускати продукцію, яка є дійсно конкурентоспроможною як на вітчизняному ринку, так і на закордонних ринках. Після встановлення сучасного обладнання для виробництва безалкогольних напоїв, продукцію почали експортувати в 3 країни: Німеччина, Іспанія, Молдова. Найбільш стабільними та вигідними є зовнішньоекономічні відносини з Німеччиною, оскільки співпраця з даною країною триває найдовший період.

Після оглядин та розповідей, нас пригостили щойно виготовленою солодкою водою «Ка-

раван». Ця вода була на смак не такою, як ми її зазвичай купуємо. Смак, як мені здалося був кращим та м'якшим. Вода мала привабливий колір та була приємною на смак.

Побувавши на підприємстві, я зрозуміла одну річ, що на перший погляд продукт - простий, але скільки людей вклали в цю воду праці, тепла і частинку своєї душі. Хочеться, щоб тисячі людей насолоджувалися чудовим смаком газованої води «Караван».

А в цілому, наша екскурсія пройшла цікаво: в теплій, творчій атмосфері спілкування та взаєморозуміння.

Гаврилюк Т.С., майстер в/н

НАЙЩИРІШІ ВІТАННЯ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТА ТА КОЛЕКТИВА ДПТНЗ «ВМВПУ»

Вітаємо працівників, які відсвяткували свій День народження у жовтні!

Вітаємо Вас із найприємнішим святом – Днем народження. Від щирого серця бажаємо Вам міцного здоров'я, великого щастя, сімейного благополуччя, щоб сонце завжди яскраво світило у Вашому домі, щоб на Вашому життєвому шляху не було ніяких перешкод. У Вашій нелегкій та необхідній роботі бажаємо Вам успіхів, великих досягнень, щоб Ваші мрії завжди здійснювалися, ніхто не перешкоджав досягненню поставленої мети, а Ваші рідні, друзі та трудовий колектив приносили Вам лише добрі та радісні новини.

Дозвольте Вас нам привітати,
 Душею зичим не старіти,
 Минулих днів не помічати,
 А з кожним роком молодіти.
 Щоб спокій і мир панували в родині,
 Щоб щастя всміхалось при кожній годині!
 Нехай обминають Вас болі й тривоги,
 Хай стелиться довга життєва дорога,
 Хай легко працюється, гарно живеться,
 Все множитья і удається!
 Здоров'я міцного, щастя без краю,
 Усього найкращого ми Вам бажаєм!
 Усім колективом ми Вас вітаєм,
 Щастя, здоров'я й удачі бажаєм.

Вітаємо Гонтар Віктора та Тетяну з народженням прекрасної донечки!

Хочемо побажати юній принцесі здоров'я міцного, щастя безмежного та Божого благословення. Бути самою красивою та розумною, рости слухняною та талановитою. Впевнені, що ваша донечка виросте такою ж привабливою, як її матуся, і розумною та розважливою, як її тато. Вітаємо!

Здійснилося омріяне, бажане.
 І почуттів, емоцій різних так багато.
 Це все по-справжньому, ви знаєте. Це гарно –
 Тепер ви стали мамою і татом.
 У вас є донечка. Нехай вона зростає
 І по життю нехай завжди лише сміється,
 І перешкоди всі із легкістю долає.
 Здоров'я їй бажаєм від усього серця.
 Нехай Господь зішле дитині добру долю
 І хай з небес охороняють ангелятка.
 В душі хай квітне літо і не буде болю,
 Нехай щасливим буде ваше немовлятко.
 Ми вам бажаєм море радості і сміху.
 Щоб панували у сім'ї любов і свято.
 Хай донечка зростає вам на втіху.
 Терпіння вам, здоров'я і грошей багато.

З Днем Народження!

У жовтні свій День народження святкують:

Гезун Галина Михайлівна;
 Коваль Інна Андріївна;
 Коношевич Тетяна Василівна;
 Насобко Галина Яківна;
 Ісайкіна Марина Вікторівна.

Вітаємо Мельник (Чухно) Аппу та Михайла із створенням нової сім'ї!

Секрет щастя - це увага один до одного. Щастя життя складається з окремих хвилин, з маленьких задоволень від поцілунку, посмішки, доброго погляду, серцевого компліменту і незліченних маленьких, але добрих думок і щирих почуттів. Коханню потрібна щоденна підтримка, ми бажаємо молодим пам'ятати про це і тоді вони будуть щасливі. І нехай завжди в їхньому будинку буде все чудово. Бережіть один одного, прагніть розуміти один одного, разом переживати всі радощі і прикрощі. Нехай ваш союз буде міцним і довгим, нехай ваш дім буде наповнений дитячим сміхом, теплом і дружною. Будьте щасливі і здорові! Сердечно вітаємо вас, молодята,

З щасливим шлюбом, веселим святом;
 Щоб вам довіку в добрі купатись,
 Кохати вірно, не розлучатись.
 Щоб вечорами не сумували,
 В нових колісках дітей гойдали,
 Щоб вас втішали сини і дочки
 І в хорі лунали їх голосочки.
 Щоб горе й невдачі вас обминали,
 А друзі та рідні не забували;

Щоб із завзяттям ви все робили,
 Жили сто років і не старіли.
 Щоб вами пишалась велика
 родина,
 Життя ваше спільне цвіло,
 як калина,
 Щоб все, що бажаєте, в хаті
 ви мали,
 На золотому весіллі гуляли!

Свідоцтво про реєстрацію Серія ВЦ №696-54-Р	Назва видання: Молодіжний Вісник Відділ розповсюдження: (0432) 27-45-64 Тираж: 1000 шт. Рекомендована ціна: договірна	Головний редактор: Тютюнник М.М. Літературний редактор: Кравець В.В. Редколегія газети «Молодіжний вісник»: Вінярська В.В., Коломійчук Н.Ю., Цимбалюк Д.М., члени учнівського самоврядування Фотокореспондент: Мельничук І.О., Якимчук Н.А.	- Статті публікуються в порядку обговорення. - Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей. - Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються. - Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції.	Віддруковано в друкарні ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова, 12а. Телефон: (0432) 55-63-97 Тираж: 1000 шт Замовлення № 15 139 04
Р е д а к ц і я : (0432) 27-45-64	Видавець та засновник: ДПТНЗ «ВМВПУ»	Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П. Адреса редакції та видавця: м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 5		